

IOHANNES CHRYSOSTOMOKSEN LITURGIA

DIE LITURGIE NACH IOHANNES CHRYSOSTOMUS

Diakoni: Siunaa, isä.

Pappi: Siunattu on Isän Ja Pojan ja Pyhän Hengen valtakunta, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni: Rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaikkien yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täällä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta.

Rukoilkaamme Herraa patriarkkamme Bartholomeoksen, arkkipiispamme Leon, metropoliittamme Ambrosiuksen/Panteleimonin, arvoisain pappien, Kristuksessa diakonien, kaikkien kirkonpalvelijain ja kirkkokansan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän kaupungin, kaikkien kylien, kaupunkien ja maakuntain, ja niiden usko-vaisten asukkaitten puolesta.

Rukoilkaamme Herralta suotuisia ilmoja, runsaita maan hedelmiä ja rauhallisia aikoja.

Rukoilkaamme Herraa merellä kulkijain, matkustajain, sairaiden, kärsivien, sorrettujen ja uskonsa tähden vainottujen, sekä vankeudessa olevien puolesta, että Herra pelastaisi heidät.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunattuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnytäjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Diakon: Segne, Gebieter.

Priester: Gesegnet sei das Reich des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakon: In Frieden lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Um den Frieden von oben und das Heil unserer Seelen, lasset zum Herrn uns beten.

Um den Frieden der ganzen Welt, den Wohlbestand der heiligen Kirchen Gottes und um die Einigung aller, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Für unseren Patriarchen Bartholomeus, unseren Erzbischof Leo, unseren Metropoliten Ambrosius/Panteleimon, für die ehrwürdige Priesterschaft, für das Diakoniat in Christus, für den ganzen Klerus und für das Volk, lasset zum Herrn uns beten.

Für die Präsidentin / den Präsidenten unserer Republik und alle, die sie regieren und beschützen, lasset zum Herrn uns beten.

Für diese Stadt, für alle Städte und Dörfer, so in den selben wohnen, lasset zum Herrn uns beten.

Um günstige Witterung, um reiches Gedeihen der Früchte der Erde und um friedliche Zeiten, lasset zum Herrn uns beten.

Für die Reisenden zu Wasser, zu Lande und in der Luft, für die Kranken und Leidenden, für die Gefangenen und um ihre Rettung, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Pappi lukee salaisesti ensimmäisen antifonin rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, jonka valta on vertaamaton ja kunnia käsittämätön, jonka armo on rajaton ja ihmisrakkaus sanomaton. Sinä itse, Herra, katso laupeudessasi meidän ja tämän pyhän huoneen puoleen, ja osoita meille ja kanssamme rukoileville runsas armosi ja laupeutesi.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkalainen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan I antifoni

Diakoni kumartaa ja siirtyy seisomaan Kristuksen kuvan eteen pitäen oraria oikean kätensä kolmella sormella. Kun antifoni on laulettu, diakoni asettuu tavalliselle paikalleen ja kumarrettuaan lausuu pienen ektenian:

Taas ja taasikin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siuna-tuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyt-täjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elä-mämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti toisen antifonin rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi, varjele seurakuntasi täyteys, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta, palkitse jumalallisessa voimassasi heidän kun-nioituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka si-nuun turvaamme.

Pappi ääneen: Sillä sinun, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on voima, ja sinun on hallitus, valta ja kunnia, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan II antifoni ja ”Jumalan ainokainen”

Diakoni tekee samoin kuin ensimmäistä antifonia veisattaessa, ja lausuu pienen ektenian:

Der Priester spricht leise das Gebet der 1. Antiphon:

Herr, unser Gott, dessen Macht unvergleichlich, des-sen Herrlichkeit unbegreiflich, dessen Erbarmen un-ermeßlich und dessen Menschenliebe unaussprech-lich ist, blicke du selbst, Gebieter, nach deiner Barmherzigkeit auf uns und dieses heilige Haus und mache reich über uns und alle, die mit uns beten, deine Gnade und deine Erbarmungen.

Der Priester laut: Denn dir gebühret alle Herrlichkeit, Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geist, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die erste Antiphon

Der Diakon verbeugt sich und verläßt seinen Platz und begibt sich vor die Ikone der Gottesgebälerin, gegen die Ikone des Christus gewandt, und hält mit drei Fingern der Rechten das Orarion. Nach dem Gesang geht er an seinen gewöhnlichen Platz, macht eine Verbeugung und verrichtet die kleine Ektenie:

Wieder und wieder lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und ein-ander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester spricht leise das Gebet der 2. Antiphon:

Herr, unser Gott, rette dein Volk und segne dein Erbe. Bewahre die Fülle deiner Kirche. Heilige diejenigen, so die Schönheit deines Hauses lieben. Verherrliche du sie dafür mit deiner göttlichen Kraft und verlaß uns nicht, die wir auf dich hoffen.

Der Priester laut: Denn dein ist die Macht und dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die zweite Antiphon und ”O du eingeborener Sohn”

Nach dem Gesang geht der Diakon an seinen gewöhnlichen Platz, macht eine Verbeugung und verrichtet die kleine Ektenie:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siuna-tuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyt-täjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elä-mämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti kolmannen antifonin rukouksen:

Sinä, joka nämä yhteiset ja yksimieliset rukoukset meille lahjoitit, ja joka kahden tahi kolmen sinun ni-meesi yhteen kokoontuneen anomukset lupasit täyt-tää, sinä itse täytä nytkin meidän, sinun palvelijaisi, anomukset hyödyksemme, antaen meille tässä elä-mässä sinun totuutesi tuntemisen, ja lahjoittaen tule-vassa iankaikkisen elämän.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan III antifoni, tai sunnuntaina ”autuuden lauseet”

Kun kolmannen antifonin lopussa veisataan ”**Kunnia olkoon**”, niin pappi ja diakoni kumartavat kolmesti pyhän pöydän edessä, minkä jäl-keen pappi ottaa pyhän evankeliumikirjan antaen sen diakonille. Sitten he toimittavat pienen saaton: kiertävät kumpikin pyhän pöydän oikealta puolelta ja kulkevat pohjoisoven kautta solealle seuraten heidän edel-lään kannettavia kynttilöitä. Tultuaan solealle tavalliselle paikalleen he kumpikin kumartavat. Diakoni lausuu: ”**Rukoilkaamme Herraa.**”

Pappi lukee salaisesti saattorukouksen: Valtias, Herra, meidän Jumalamme, joka olet asettanut taivaissa enkelein ja ylienkelein järjestöt ja sotajoukot palvelemaan sinun kunniaasi, tee, että meidän saattomme kanssa tapah-tuisi meidän kanssamme palvelevien ja sinun hy-vyyttäsi ylistävien pyhain enkelein saatto. Sillä si-nulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkinaisen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja ian-kaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Kun rukous on luettu, diakoni osoittaa itään päin oikealla kädellään, jonka kolmella sormella hän pitää oraria, ja lausuu papille: ”**Siunaa, isä, pyhä saatto.**”

Wieder und wieder lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einan-der und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester spricht leise das Gebet der 3. Antiphon:

Der du uns dieses gemeinsame und einmütige Beten geschenkt und uns verheißten hast, das Beten zweier oder dreier, die in deinem Namen versammelt sind, zu erhören, erfülle auch jetzt die Bitten deiner Knechte zu ihrem Nutzen. Führe uns in der gegen-wärtigen Welt zur Erkenntnis deiner Wahrheit und in der künftigen Welt gewähre uns das ewige Leben.

Der Priester laut: Denn ein guter und menschenliebender Gott bist du, und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die dritte Antiphon, oder ”Seligpreisungen” am Sonntag

Wenn der Chor zu singen beginnt ”**Ehre sei**”, verneigen sich der Priester und der Diakon dreimal vor dem Altar, der Priester übergibt dem Diakon das hl. Evangelium, und beide vollziehen den kleinen Einzug, indem sie um den Altar schreiten und durch die nördliche Tür gehen. Ihnen gehen Kerzenträger voran. In der Mitte des Kirchenschiffs angekommen, der Diakon mit dem Gesicht zur heiligen Tür, bleibt er stehen und spricht: ”**Lasset zum Herrn uns beten.**”

Der Priester spricht leise das Eingangsgebet: Gebieter, Herr unser Gott, der du in den Himmeln die Ordnungen der Heere der Engel eingesetzt hast zum Dienst deiner Herrlichkeit, laß mit unserem Einzug heilige Engel einziehen, die mit uns die Liturgie vollziehen und deine Güte mit verherrlichen. Denn dir gebührt alle Herrlichkeit und Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon weist mit seiner rechten Hand nach Osten und hält mit der linken Hand das hl. Evangelium und spricht: ”**Segne, Gebieter, den heiligen Einzug.**”

Pappi siunaten lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi saato alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Sen jälkeen, jos piispa on läsnä, diakoni vie evankeliumikirjan hänen suudeltavakseen, mutta ellei häntä ole, antaa papin suudella sitä. Kun viimeinen tropari on veisattu, diakoni asettuu kuninkaan oven eteen ja ylentäen evankeliumikirjaa lausuu korkealla äänellä:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat.

Sitten kumarrettuaan diakoni ja pappi menevät pyhään alttariin. Diakoni panee pyhän evankeliumikirjan pyhälle pöydälle.

Kuoro: Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen eteen. Pelasta, pyhissä ihmeellinen Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: ”Halleluja.” Sunnuntaisin: Pelasta, kuolleista ylösnoussut Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: ”Halleluja.”

Veisataan troparit ja kontakit

Pappi lukee salaisesti Pyhän Kolminaisuuden virren rukouksen:

Pyhä Jumala, joka pyhissä lepäät, jolle serafit huu-
taen kolminkertaisesti ”Pyhä, pyhä, pyhä” ylistystä
veisaavat, jolle kerubit kiitosta kantavat, ja jota kaik-
ki taivaalliset voimat kumartavat; joka olet saattanut
kaikki olemattomuudesta olemiseen, kuvasi ja muo-
tosi mukaan luonut ihmisen ja kaunistanut hänet
kaikenlaisilla lahjoillasi; joka annat anovalle viisau-
den ja ymmärryksen, etkä ylenkatso syntistä; aset-
taen hänen pelastukseksi synninkatumuksen; joka
teit meidät, haisait ja viheliäiset palvelijasi, tälläkin
hetkellä otollisiksi seisomaan pyhän uhrialttarisi
kunnian edessä, ja velvollisuutemme mukaan toimit-
tamaan sinulle tätä palvelustamme ja ylistystämme.
Sinä itse, Herra, ota vastaan meidänkin syntisten
suusta tämä Pyhän Kolminaisuuden virsi, ja lähesty
meitä laupeudellasi. Anna meille anteeksi kaikki va-
paasta tahdostamme tahi tahtomattammekin teke-
mämme synnit. Pyhitä sielumme ja ruumiimme, ja
suo meidän pyhyydessä palvella sinua kaikkina elin-
päivinämme pyhän Jumalansynnyttäjän ja kaikkien
ikivanhoista ajoista sinua kelpoilliseksi palvelleiden
pyhien ihmisten esirukousten tähden.

**Viimeistä troparia laulettaessa diakoni kumartaen päänsä, ja pitäen kä-
dessään kolmella sormella oraria, lausuu papille: ”Siunaa, isä, Pyhän
Kolminaisuuden virren veisuu.” Pappi siunaten diakonia lausuu:**

Sillä sinä, meidän Jumalamme, olet pyhä, ja me
kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä
Henki, nyt ja aina

**Diakoni kääntyy, kohottaa kädellään oraria, ja lausuu kirkon puolella
oleville:**

ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Der Priester spricht: Gesegnet sei der Einzug deiner
Heiligen, allezeit, jetzt und immerdar, und in die
Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Diakon wendet sich zum Priester und reicht ihm das hl. Evangelium
zum Kuß, während er selbst die Hand des Priesters küßt. Er wendet sich
zur hl. Tür zurück, und nach Beendigung der 3. Antiphon hebt er das hl.
Evangelium hoch und ruft:

Weisheit. Aufrecht.

Nun gehen der Diakon und der Priester in den Altarraum. Der Diakon
legt das hl. Evangelium auf den heiligen Tisch.

Chor: Kommt, lasset uns anbeten und niederfallen vor Christus. Rette
uns, Sohn Gottes, wunderbar in deinen Heiligen, die wir dir singen:
”Alleluja.” An Sonntagen: Rette uns, Sohn Gottes, der du auferstanden
bist von den Toten, die wir dir singen: ”Alleluja.”

Es folgen die Troparien und Kontakien

Der Priester liest leise das Gebet des Trishagion:

Heiliger Gott, der du im Heiligtum ruhest, von den
Seraphim mit dem Trishagion gepriesen und von
den Cherubim verherrlicht wirst. Du hast alles vom
Nichtseienden ins Dasein gerufen, du hast den
Menschen nach deinem Gleichnisse und Ebenbilde
erschaffen und ihn mit deiner Gnade geschmückt.
Du gibst den Bittenden Weisheit und Verstand und
verwirfst den Sünder nicht, sondern legst ihm zum
Heil Buße auf. Du hast uns, deine niedrigen und
unwürdigen Diener, gewürdigt, zu dieser Stunde vor
der Herrlichkeit deines Altares zu stehen und dir die
schuldige Verehrung und Anbetung darzubringen.
Nimm, o Gebieter, aus unserem Munde den Hymnus
des Trishagion an und blicke in deiner Güte auf uns
hernieder. Vergib uns jede freiwillige und unfrei-
willige Sünde, heilige unsere Seelen und Leiber und
verleihe uns durch die Fürbitten der heiligen Gottes-
gebälerin und aller Heiligen, die dir von Anfang ge-
fallen haben, alle Tage unseres Lebens in Heiligkeit
dir zu dienen. Denn du unser Gott bist heilig und zu
dir senden wir Lobpreisung empor, zum Vater, zum
Sohne und zum Heiligen Geiste, jetzt und immerdar,
und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Bei Beendigung dieser Gesänge beugt der Diakon sein Haupt, indem er
sein Orarion mit den ersten drei Fingern der rechten Hand hält, und sagt
zum Priester: ”Segne, Gebieter, die Zeit des Trishagions.” Der
Priester macht das Zeichen des Kreuzes über ihn und sagt:

Denn heilig bist du, unser Gott, und dir senden wir
die Lobpreisung empor, dem Vater und dem Sohne
und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar

Und der Diakon begibt sich zu den heiligen Türen, erhebt das Orarion
und spricht mit erhobener Stimme zu den in der Kirche Stehenden:

und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Pyhän Kolminaisuuden virttä veisattaessa pappi ja diakoni lausuvat saman virren kolmesti kumartaen pyhän pöydän edessä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Pyhä Kuolematon, armahda meitä. Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Sitten diakonin lausuttua papille: ”**Käske, isä**” he menevät ns. korkean istuimen luo, ja pappi lausuu mennessään:

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

Diakoni: Siunaa, isä, korkea istuin.

Pappi: Siunattu olet sinä valtakuntasi kunnian istuimella, sinä, joka istut kerubi-istuimella, alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Huomattava on, ettei papin sovi korkealle paikalle asettua eikä siinä istua, vaan hänen on istuttava syrjässä, korkean istuimen eteläpuolella.

Kun Pyhän Kolminaisuuden virsi on veisattu, niin diakoni tulee pyhän oven eteen ja lausuu:

Ottakaamme vaari.

Pappi siunaten kansaa: Rauha olkoon teille kaikille.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu prokimenin.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu epistolän nimen: apostolien tekojen kirjasta tai apostoli Jaakobin / Pietarin yleisestä lähetykskirjeestä. Tai pyhän apostolin Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille / korinttolaisille / galatalaisille.

Diakoni: Kuulkaamme.

Epistolän aikana diakoni ottaen suitsutusastian tulee papin luo, ja saatuaan häneltä siunauksen suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja koko alttarihuoneessa sekä papin puoleen.

Kun epistola on luettu, pappi lausuu: Rauha olkoon sinulle.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Halleluja.

Pappi lukee salaisesti rukouksen evankeliumin edellä:

Während der Hymnus Trishagion vom Volk gesungen wird, liest der Priester das Gebet des Trishagion, während der Diakon in seiner Nähe steht.

Heiliger Gott, Heiliger Starker, Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser. (3)

Ehre sei dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser. Heiliger Gott, Heiliger Starker, Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser.

Sodann spricht der Diakon: ”**Befehl, Gebieter.**” Und es gehen der Priester und der Diakon nach der oberen Seite des Altarraumes. Dabei spricht der Priester:

Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn.

Diakon: Segne, Gebieter, die hohe Kathedra.

Priester: Gesegnet bist du auf dem Throne der Herrlichkeit deines Reiches, der du sitztest auf den Cherubim allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Es wird daran erinnert, daß es dem Priester nicht zusteht, zum Thron hinaufzugehen oder auf ihm zu sitzen, sondern seitlich vom Throne, auf der südlichen Seite.

Nach dem Ende des Trishagion begibt sich der Diakon zu den heiligen Türen und spricht mit erhobener Stimme:

Lasset uns aufmerken.

Priester spricht segnend: Friede allen.

Lektor: Und deinem Geiste.

Diakon: Weisheit.

Der Lektor ruft **das Prokimenon.**

Diakon: Weisheit.

Und der Lektor spricht die Überschrift der Lesung: Lesung aus der Apostelgeschichte oder Lesung aus dem Brief des hl. Apostels NN an die NN.

Diakon: Lasset uns aufmerken.

Während der Lesung ergreift der Diakon das Rauchfaß, legt das Rauchwerk hinein, geht zum Priester, empfängt von diesem den Segen und beweihräuchert indessen den Altarraum, die Ikonostase und vor dem Volk.

Nachdem die Lesung beendet ist, spricht der Priester: Friede dir dem Vorleser und allem Volk.

Lektor: Und deinem Geiste.

Diakon: Weisheit.

Lektor: Alleluja.

Der Priester spricht leise das Gebet vor dem Evangelium:

Kirkasta, ihmisiä rakastava Herra, meidän sydämissämme Jumalan tuntemisen puhdas valkeus, jonka sinä meille annat, ja avaa meidän ymmärryksemme silmät käsittämään evankeliumisi saarnoja. Istuta meihin myös autuuttavain käskyjesi pelko, että me hilliten kaikki lihalliset himomme viettäisimme hengellistä elämää ajatellen ja tehden kaikkea, mikä sinulle kelpaa.

Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sielujemme ja ruumiittemme valkeus, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, iankaikkiselle Isällesi, ynnä kaikkein pyhimälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni pantuaan pois suitsutusastian tulee ja kumartaa papin edessä, sekä pitäen oraria osoittaa sillä pyhää evankeliumikirjaa ja lausuu:

Siunaa, isä, pyhän apostolin ja evankelistan (*nimi*) evankeliumin julistajaa.

Pappi siunaten häntä lausuu:

Jumala pyhän, kunniallisen ja korkeasti kiitetyn apostolin ja evankelistan (*nimi*) esirukouksien tähden antakoon sanat sinulle, voimallisesti ilosanomaa esiintuovalle, rakkaan Poikansa, meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, evankeliumin julistamiseen.

Pappi antaa diakonille evankeliumikirjan, ja diakoni kumarrettuaan pyhälle evankeliumikirjalle ottaa sen lausuen: ”Amen.” Sitten diakoni seuraten edellään kannettavia kynttilöitä vie evankeliumikirjan pyhän oven kautta ambonille.

Pappi seisoo pyhän pöydän edessä kasvot länteen päin lausuu:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää evankeliumia. Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Lukekaamme (*nimi*) pyhästä evankeliumista.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Pappi: Kuulkaamme.

Kun evankeliumi on luettu, pappi lausuu diakonille:

Rauha olkoon sinulle, evankeliumin julistaja.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Diakoni menee pyhälle ovelle, ja antaa pyhän evankeliumikirjan papille. Diakoni asettuen tavalliselle paikalleen ambonilla lausuu hartauden ekstenian:

Lausukaamme kaikki täydestä sydämeistämme ja täydellä ymmärryksellämme, lausukaamme.

Entzündete in unseren Herzen, menschenliebender Gebieter, das lautere Licht deiner Gotteserkenntnis und öffne die Augen unseres Verstandes zur Erkenntnis der Verkündigungen deines Evangeliums. Flöße uns auch die Furcht vor deinen seligen Geboten ein, auf daß wir alle unsere fleischlichen Begierden vernichten, einen geistlichen Wandel führen und alles nach deinem Wohlgefallen sinnen und tun.

Denn du bist die Erleuchtung unserer Seelen und Leiber, Christus, unser Gott, und dir senden wir die Lobpreisung empor, zugleich auch deinem anfanglosen Vater und deinem allheiligen und gütigen und lebenspendenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon bringt das Rauchfaß an seinen Ort und vollzieht eine tiefe Verbeugung und hält das Orarion und das Evangelium mit den Fingerspitzen und spricht:

Segne, Gebieter, den Verkünder des heiligen Apostels und Evangelisten (*Name*).

Der Priester segnet ihn und spricht:

Gott gebe dir auf die Fürbitte des heiligen und ruhmreichen Apostels und Evangelisten (*Name*) das Wort in großer Kraft zu verkünden, zur Erfüllung des Evangeliums seines geliebten Sohnes, unseres Herrn Jesus Christus.

Und er gibt ihm das heilige Evangelium. Nachdem der Diakon ”Amen” gesagt hat und sich vor dem hl. Evangelium verbeugt hat, nimmt er es, geht durch die hl. Türen und begibt sich mit den Kerzenträgern zum Ambo.

Der Priester steht vor dem hl. Altar, blickt nach Westen und verkündet:

Weisheit. Aufrecht. Lasset uns hören das heilige Evangelium. Friede allen.

Chor: Und deinem Geiste.

Diakon: Lesung aus dem heiligen Evangelium nach (*Name*).

Chor: Ehre sei dir, o Herr, Ehre sei dir.

Priester: Lasset uns aufmerken.

Bei Beendigung segnet der Priester den Diakon und spricht:

Friede sei dir, dem Verkünder des Evangeliums.

Chor: Ehre sei dir, o Herr, Ehre sei dir.

Sodann geht der Diakon zur hl. Tür hinein und gibt das hl. Evangelium dem Priester. Er, an dem gewöhnlichen Ort stehend, fängt die folgende Eksternie zu lesen an:

Lasset uns alle sprechen von ganzer Seele, und mit all unserem Verstande, lasset uns sprechen.

KRYSOSTOMOKSEN LITURGIA – DIE LITURGIE NACH CHRYSOSTOMUS

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 1.3.2009

Kuoro: Herra, armahda.

Herra, Kaikkivaltias, isäimme Jumala, me rukoilemme sinua, kuule, ja armahda.

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda.

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Pappi lukee salaisesti hartaan anomisen rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, ota vastaan tämä palvelijasi harras anomus, armahda meitä armosi paljoudesta, ja lähetä laupeutesi lahjat meille ja kaikelle kansallesi, joka odottaa sinulta suurta armoa.

Vielä rukoilemme patriarkamme Bartholomeoksen, arkkipiispamme Leon, ja metropoliittamme Ambrosiuksen/Panteleimonin puolesta.

Vielä rukoilemme tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Vielä rukoilemme pappien, pappismunkkien sekä kaikkien luostariveljemme ja -sisariemme puolesta.

Vielä rukoilemme autuaiden ja aina muistettavien tämän pyhän huoneen rakentajien, ja kaikkien täällä, ja kaikkialla lepävien nukkuneiden oikeauskoisten kristittyjen puolesta.

Vielä rukoilemme tämän pyhän seurakunnan kirkonpalvelijoille ja toimihenkilöille, sekä kaikille kristiveljillemme ja -sisarillemme armoa, elämää, rauhaa, terveyttä, pelastusta, Jumalan huolenpitoa, syntien sovitusta ja anteeksi antamista.

Vielä rukoilemme tämän pyhän ja korkea-arvoisen temppelein lahjantuojoin ja kaunistajain, täällä työtekevien, veisaavien ja rukoilevan kirkkokansan puolesta, joka hartaasti odottaa sinulta suurta ja runsasta armoa.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet armollinen ja ihmisiä rakastava Jumala, ja sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Chor: Herr, erbarme dich.

Herr, Allherrscher, Gott unserer Väter, wir bitten dich, erhöre uns und erbarme dich.

Erbarme dich unser, o Gott, nach deinem großen Erbarmen, wir bitten dich, erhöre uns und erbarme dich.

Chor: Herr, erbarme dich. (3)

Der Priester spricht leise das Gebet der inständigen Bitte:

Herr, unser Gott, nimm auf dieses eindringliche Gebet deiner Knechte, erbarme dich unser nach der Größe deiner Barmherzigkeit. Laß herabkommen dein Erbarmen über uns und dein ganzes Volk, das harret auf dein reiches Erbarmen.

Wir bitten auch für unseren Patriarchen Bartholomeus, unseren Erzbischof Leo, unseren Metropolitens Ambrosius/Panteleimon.

Wir bitten auch für die Präsidentin / den Präsidenten unserer Republik und alle, die sie regieren und beschützen.

Wir bitten auch für die Priester, die Ieromonachi und Mönche und Nonnen.

Wir bitten auch für die seligen und des ständigen Gedenkens werten Stifter dieser heiligen Kirche und für alle unsere orthodoxen Väter und Brüder, die vor uns fromm entschlafen sind, die hier und allerorten ruhen.

Wir bitten auch um Erbarmen, Leben, Frieden, Gesundheit, Rettung, Heimsuchung, Vergebung und Nachlaß der Sünden der Knechte Gottes, aller gottseligen und orthodoxen Christen, die in dieser Stadt wohnen und sich befinden.

Wir bitten auch für diejenigen, die in diesem heiligen und ehrwürdigen Gotteshause Früchte bringen und Gutes wirken, für alle, die Mühewaltenden, Singenden und für das Volk, welches dasteht und harret deiner großen und reichen Erbarmung.

Der Priester laut: Denn ein erbarmender und menschenliebender Gott bist du und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Jos uhrpalvelus toimitetaan myös vainajain puolesta, niin diakoni tai pappi lausuu myös seuraavan ektenian:

Findet die Opferung für die Verstorbenen statt, so betet der Diakon oder der Priester die folgenden Fürbitten:

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneiden Jumalan palvelijain (*nimet*) sieluille, ja että Jumala antaisi heille anteeksi heidän syntinsä, jotka he ovat vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehneet.

Että Herra, Jumala, saattaisi heidän sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme, heille Jumalan armoa, tavasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Kuoro: Anna, Herra.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi salaisesti: Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, sinä itse, Herra, anna palvelijaisi (*nimet*) sieluille lepo siinä valoisassa, viheriöivässä, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, anna anteeksi heille kaikki heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain sinä yksin olet synnitön, sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti, ja sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen: Sinä, Kristus, Jumalamme, olet nukkuneiden palvelijaisi (*nimet*) ylösnousemus, elämä ja lepo, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi, ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu opetettavien ektenian:

Rukoilkaa, opetettavat Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Uskovaiset, rukoilkaamme opetettavien puolesta, että Herra armahtaisi heitä.

Ja opettaisi heitä totuuden sanalla.

Erbarne dich unser, Gott, nach deiner großen Barmherzigkeit. Wir bitten dich, erhöre uns und erbarne dich.

Chor: Herr, erbarne dich. (3)

Wir bitten dich auch für die Seelenruhe der entschlafenen Diener Gottes (*Namen*), daß ihnen ihre freiwilligen und unfreiwilligen Sünden vergeben werden.

Auf daß Gott ihre Seelen an den Ort bringe, wo sich die Gerechten der Ruhe erfreuen.

Das göttliche Erbarmen, das Reich des Himmels und die Verzeihung ihrer Sünden laßt uns von Christus, dem unsterblichen König, unserem Gott, für sie erbitten.

Chor: Gewähre, o Herr.

Diakon: Lasset uns zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarne dich.

Der Priester betet leise: Gott der Geister und allen Fleisches, du hast den Tod überwunden, den Teufel zunichte gemacht und der Welt das Leben gegeben. Herr, schenke Ruhe den Seelen deiner entschlafenen Diener (*Namen*) am Ort des Lichtes, der Wonne und der Ruhe, wo weder Schmerz noch Trauer noch Klage sind. Verzeihe ihnen alle Sünden in Worten, Werken, Gedanken, als der gütige und menschenliebende Gott. Es gibt ja keinen lebendigen Menschen, der nicht sündigt, du allein bist ohne Sünde. Deine Gerechtigkeit ist Gerechtigkeit auf ewig, und dein Wort ist Wahrheit.

Laut: Denn du bist die Auferstehung, das Leben und die Ruhe deiner entschlafenen Diener (*Namen*), Christus, unser Gott, und dir senden wir Lobpreis empor, zusammen mit deinem ewigen Vater und deinem allheiligen, gütigen und lebenspendenden Geist, jetzt und allezeit und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Ektenie für die Katechumenen:

Katechumenen, betet zum Herrn.

Chor: Herr, erbarne dich.

Ihr Gläubigen, lasset uns für die Katechumenen beten, daß der Herr sich ihrer erbarne.

Daß er sie lehre das Wort der Wahrheit.

Avaisi heille vanhurskauden evankeliumin.

Ja yhdistäisi heidät pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaan.

Pelasta, armahda, puolusta ja varjele heitä, Jumala, sinun armollasi.

Opetettavat, kumartukaa Herran edessä.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Pappi lukee salaisesti tämän rukouksen opetettavien puolesta:

Herra, meidän Jumalamme, joka asut korkeuksissa ja katsot nöyrien puoleen, joka olet lähettänyt ihmiskuntaa pelastamaan ainokaisen Poikasi, Jumalan, meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen – katso palvelijaisi, opetettavien puoleen, jotka ovat kumartuneet sinun edessäsi, ja tee heidät otollisiksi saamaan oikeaan aikaan uudensyntymisen peso, syntien anteeksi saaminen ja katoamattomuuden vaate. Yhdistä heidät pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaasi, ja lue heidät sinun valittuun laumaasi.

Pappi ääneen: Että hekin meidän kanssamme edeskanntaisivat kunniaa sinun kunnioitetulle ja jalolle nimellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi aukaisee antiminssin, ja diakoni lausuu ensimmäisen uskovaisten ektenian:

Me, jotka olemme uskavaisia, taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee salaisesti tämän ensimmäisen rukouksen uskovien puolesta:

Kiitämme sinua, Herra, voimien Jumala, joka teit meidät otollisiksi seisomaan nytkin pyhän uhri-alttarisi edessä, ja lankeamaan laupeutesi eteen meidän syntiemme ja kansan hairahduksien tähden. Jumala, ota vastaan rukouksemme, tee meidät otollisiksi edeskantamaan sinulle rukouksia ja anomisia ja verettömiä uhreja koko kansasi edestä. Tee meidät, jotka olet asettanut tähän sinun palvelukseesi, Pyhän Henkesi voimalla kelvollisiksi nuhteettomasti ja vilpittömästi, omantuntomme puhtaan todistuksen mukaisesti, avuksi huutamaan sinua joka aika ja joka paikassa, niin että sinä kuullen meitä olisit hyvytyksi paljoudesta meille armollinen.

Daß er ihnen offenbare das Evangelium der Gerechtigkeit.

Daß er sie vereinige mit seiner heiligen, katholischen und apostolischen Kirche.

Rette, erbarme dich, nimm dich ihrer an und bewahre sie, o Gott, in deiner Gnade.

Ihr Katechumenen, beugt eure Häupter vor dem Herrn.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester spricht leise dieses Gebet für die Katechumenen:

Herr, unser Gott, der du oben wohnest und dennoch herabschauest auf das Niedrige, der du zur Erlösung dem Menschengeschlecht deinen eingeborenen Sohn und Gott, unseren Herrn Jesus Christus, herabgesandt hast: Siehe hernieder auf deine Knechte, die Katechumenen, die ihren Nacken gebeugt haben vor dir, und würdige sie zur rechten Zeit des Bades der Wiedergeburt, der Vergebung der Sünden und des Gewandes der Unverweslichkeit. Vereinige sie mit deiner heiligen, katholischen und apostolischen Kirche und zähle sie zu deiner auserwählten Herde.

Der Priester laut: Damit auch sie mit uns verherrlichen deinen allehrwürdigen und hehren Namen, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakon spricht die erste Ektenie der Gläubigen:

Wir Gläubigen all, lasset uns wieder und wieder in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Das erste Gebet der Gläubigen:

Wir danken dir, Herr, Gott der Kräfte, daß du uns gewürdigt hast, auch jetzt vor deinen Altar zu treten und, niedergeworfen, dein Erbarmen anzuflehen wegen unserer Verfehlungen und der Unwissenheit deines Volkes. Nimm auf, o Gott, unser Gebet und mache uns würdig, dir darzubringen flehentliche Bitten und unblutige Opfer für dein ganzes Volk. Befähige uns, die du in diesen Dienst eingesetzt, in der Kraft deines Heiligen Geistes ohne Schuld und ohne Tadel mit dem reinen Zeugnis unseres Gewissens zu allen Zeiten und an allen Orten dich anzurufen, damit du uns erlösest und uns gnädig seiest in der Fülle deiner Güte.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkalainen ylistys, kunnia ja palvelus nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu toisen uskovaisten ektenian: Taas ja taaskin rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Jos pappi yksinänsä toimittaa jumalanpalvelusta, niin hän ei lausu seuraavia rukouksia:

Diakoni: Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaikkien yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen, ja täällä uskossa hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee salaisesti tämän toisen rukouksen uskovaisten puolesta:

Taas ja monesti sinun eteesi lankeamme ja sinua rukoilemme, oi, hyvä ja ihmisiä rakastava, että katsottuasi anomisemme puoleen puhdistaisit sielumme ja ruumiimme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, ja soisit meidän viattomasti ja nuhteettomasti seisoa pyhän uhrialttarisi edessä. Lahjoita, oi, Jumala, myös kanssamme rukoileville menestys elämässä, uskossa ja hengellisessä ymmärryksessä. Salli heidän aina pelvolla ja rakkaudella sinua palvella, sekä nuhteettomasti, tuomiota päällensä saattamatta, osallistua pyhistä salaisuuksistasi, sekä tulla otolliseksi perimään taivaallinen valtakuntasi.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Diakoni siirtyy alttariin eteläoven kautta.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich.

Diakon: Weisheit.

Der Priester laut: Denn dir gebühret alle Herrlichkeit, Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakon spricht die zweite Ektenie der Gläubigen: Wieder und wieder lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Wird die Liturgie ohne Diakon gefeiert, werden die folgenden Bitten ausgelassen:

Diakon: Um den Frieden von oben und das Heil unserer Seelen, lasset zum Herrn uns beten.

Um den Frieden der ganzen Welt, den Wohlbestand der heiligen Kirchen Gottes und um die Einigung aller, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Das zweite Gebet der Gläubigen:

Wieder und immer wieder werfen wir uns vor dir nieder und bitten dich, Gütiger und Menschenliebender, schaue herab auf unser Gebet, reinige unsere Seelen und Leiber von jeder Befleckung des Fleisches und des Geistes. Verleihe uns, schuldlos und untadelig vor deinem heiligen Altar zu stehen. Gewähre, o Gott, denen, die mit uns beten, die Gnade, zu wachsen an Leben, an Glauben und an geistlicher Erkenntnis. Gib ihnen, dir allzeit mit Furcht und Liebe zu dienen, schuldlos und untadelig an deinen heiligen Mysterien teilzunehmen, und würdige sie deines himmlischen Reiches.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich.

Diakon: Weisheit.

Der Diakon betritt durch die südliche Türe das Heiligtum.

Pappi ääneen: Että sinun valtasi alati varjelemina me kunniaa edeskantaisimme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni otettuaan suitsutusastian ja pantuaan siihen suitsuketta tulee papin eteen ja saatuaan häneltä siunauksen suitsuttaa pyhää savua pyhän pöydän ympäri, koko alttarihuoneessa, pyhien kuvien, papin, veisaajien ja kansan puoleen lukien samalla psalmia 51.

Veisataan kerubiveisu

Pappi lukee salaisesti: Ei kukaan niistä, jotka ovat lihallisten himojen ja nautintojen sitomat, ole otollinen tulemaan luoksesi, lähestymään tahi palvelemaan sinua, oi, kunnian Kuningas. Sillä jo taivaallisille voimillekin on suurta ja peljättävää palvella sinua. Mutta sinä kumminkin sanomattomasta ja äärettömästä ihmisrakkaudestasi muuttumattomasti, jättämättä entistä olemusta, tulit ihmiseksi ja meille ylimmäiseksi papiksi, ja kaikkien Herrana olet antanut meille tämän verettömän jumalanpalvelusuhrin pyhän toimittamisen, sillä sinä yksinäsi, oi, Herra, meidän Jumalamme, hallitset taivaallisia sekä maan päällä olevia. Sinä, jota kannetaan kerubi-istuimella, serafein Herra ja Israelin Kuningas, ainoa pyhä ja pyhissä lepäävä. Sinua siis rukoulen, ainoata hyvää, joka alttiisti kuulet rukoukset. Katso minun, syntisen ja kelvottoman palvelijasi puoleen, ja puhdistasieluni ja sydämeni pahasta omastatunnostani, ja anna minulle Pyhän Henkesi voima, että minä puetuna pappeuden armoon seisaisin tämän pyhän pöytäsi edessä, ja toimittaisin pyhän ja puhtaimman ruumiisi ja kalliin veresi sakramentin. Sinun eteesi minä tulen kumartaen pääni ja rukoulen sinua: älä käännä pois minusta kasvojasi äläkä hylkää minua palvelijaisi joukosta, vaan tee minut, syntinen ja kelvoton palvelijasi, otolliseksi tuomaan sinulle nämä lahjat. Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sekä tuoja että tuotava, sekä vastaanottaja että muille jaettava, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekeväälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Rukouksen ja suitsuttamisen päätyttyä pappi ja diakoni lausuvat kerubiveisun kolmesti kumartaen kullakin kerralla:

Pappi: Nyt me salaisesti kuvaamme kerubeja ja eläväksi tekeväälle Kolminaisuudelle pyhintä virttä veisaamme. Heittäkäämme pois siis kaikki maalliset huolet.

Der Priester laut: Damit wir in deiner Macht allezeit geborgen, dir Verherrlichung emporsenden, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Dabei beweihräuchert der Diakon den hl. Tisch, die Prothesis und den ganzen Raum, die hl. Ikonen und das Volk.

Hymnus der Cherubim

Priester: Keiner der von fleischlichen Begierden und Lüsten gefesselten ist würdig, dir zu nahen, vor dich hinzutreten oder den liturgischen Dienst zu verrichten, du König der Herrlichkeit. Denn dir zu dienen ist groß und furchtbar, selbst für die himmlischen Kräfte. Aber gleichwohl, in deiner unaussprechlichen und unermeßlichen Menschenliebe bist du ohne Wechsel und ohne Veränderung Mensch geworden und unser Hohenpriester und hast uns die Feier dieses liturgischen und unblutigen Opfers übergeben, als Gebieter über alles. Du allein, Herr unser Gott, gebietest allem, über den Himmeln und auf Erden. Du fährst auf dem Throne der Cherubim, du bist der Herr der Seraphim und der König von Israel, der allein Heilige, ruhend im Heiligen. So bitte ich dich, den allein Guten und Huldgeneigten: Siehe herab auf mich, deinen sündigen und unnützen Knecht, reinige meine Seele und mein Herz vom bösen Gewissen und mache mich, den du mit der Gnade des Priestertums bekleidest hast, durch die Kraft deines Heiligen Geistes fähig, vor diesem deinem heiligen Tisch zu stehen und deinen heiligen und unbefleckten Leib und dein kostbares Blut priesterlich zu verwalten. Mit gebeugtem Nacken komme ich zu dir und flehe, wende nicht ab dein Antlitz von mir und verstoße mich nicht aus der Zahl deiner Knechte, sondern würdige mich sündigen und unnützen Knecht, dir diese Gaben darzubringen. Denn du bist der Darbringer und der Dargebrachte, der Empfänger und der Hingegebene, Christus unser Gott, und dir senden wir die Verherrlichung empor, sowie deinem anfanglosen Vater und deinem allheiligen und lebendigmachenden Geist, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Beide verbeugen sich dreimal vor dem hl. Tisch.

Priester: Im Mysterium stellen wir die Cherubim dar und singen der lebensschaffenden Dreieinigkeit den Hymnus des dreifachen Heilig. Lasset uns jetzt ablegen alle Sorgen dieser Welt.

Diakoni: Ottaaksemme vastaan kaikkeuden Kuninkaan, jota näkymättömästi seuraavat enkelein joukot. Halleluja, halleluja, halleluja.

Sitten pappi diakoni edellään menee uhripöydän eteen ja suitsuttaa pyhille lahjoille rukoillen salaisesti:

Jumala, puhdistu minua syntistä. (3)

Diakoni lausuu papille: Nosta, isä.

Pappi ottaa ehtoollispiteen, panee sen diakonin vasemmalle olkapäälle ja lausuu:

Nostakaa kätenne pyhään päin ja kiitäkää Herraa.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, panee sen varovasti ja kaikella hartaudella diakonin pään päälle. Diakoni pitää yhdellä sormellaan suitsutusastiaa. Pappi ottaa pyhän kalkin käteensä, ja niin he menevät, diakoni edellä, pohjoisoven kautta ambonille kansan eteen. Heidän edellään kannetaan palavia kynttilöitä.

Pappi: Muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan kaikkia teitä oikeauskoisia kristittyjä

Diakoni: ja kaikkia kristittyjä alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni mentyyän pyhistä ovista pyhän pöydän oikealle puolelle lausuu papille:

Sinun pappuuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan.

Pappi lausuu diakonille:

Sinun diakoniuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Pantuaan pyhälle pöydälle kalkin ja diskoksen pappi lausuu:

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhtaimman ruumiisi, käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pani sen uuteen hautaan.

Sinä, Kristus, olit ruumiillisesti haudassa, mutta sielullasi Jumalana tuonelassa, paratiisissa sinä olit ryövärin ja valtaistuimella Isän ja Hengen kanssa kaikki täytäten, oi, tutkimaton.

Elämän tuottajaksi, ihanammaksi paratiisia ja todella loistavammaksi kaikkia kuninkaallisia huoneita tuli, oi, Kristus, sinun hautasi, meidän ylösnousemismme lähde.

Diakon: Um zu empfangen den König des Alls, den unsichtbar geleiten die Scharen der speertragenden Engel. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Darauf beweihräuchert der Priester den heiligen Tisch. Dabei betet er leise:

O Gott, sei mir Sünder gnädig und erbarme dich meiner. (3)

Diakon: Hebe auf, Gebieter.

Der Priester nimmt den Aer und legt diesen auf die Schulter des Diakons. Dabei sagt er:

In Frieden erhebet eure Hände auf zum Heiligtum und preiset den Herrn.

Darauf setzt er den Diskos auf das Haupt des Diakons. Der Priester nimmt selbst den hl. Kelch, der wie der Diskos bedeckt ist, in die Hand. Dann gehen sie aus der nördlichen Tür des Altarraumes heraus, und vollziehen den Großen Einzug in gewohnter Weise.

Priester: Euer und aller rechtgläubigen Christen gedenke Gott, der Herr, in seinem Reich

Diakon: und aller Christen allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Der Diakon geht zuerst in den Altarraum und gedenkt wie folgt:

Deines Priestertums gedenke der Herr, unser Gott.

Sowie sagt der Priester:

Deines Diakonats gedenke der Herr, unser Gott, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Priester stellt den hl. Kelch auf die rechte Seite des Antiminsions und sagt:

Der ehrwürdige Joseph nahm deinen unbefleckten Leib vom Holze herab, hüllte ihn in reines Linnen, bedeckte ihn mit wohlduftenden Gewürzen und legte ihn in ein neues Grab.

* Den Myron tragenden Frauen rief der am Grabe stehende Engel zu: Myron ziemet den Sterblichen. Doch Christus erschien der Verwesung fremd.

* Da du hinabstiegest zum Tode, du das unsterbliche Leben, da hast du die Hölle getötet mit dem Blitze der Gottheit. Als du dann auch die Toten aus der Unterwelt zum Leben erwecktest, da riefen alle himmlischen Kräfte: Lebenspender Christus, unser Gott, Ehre sei dir.

Pappi ottaa pyhän diskoksen ja kalkin päältä pienet ehtoollispeitteet ja panee ne pyhälle pöydälle. Ehtoollispeitteen hän ottaa diakonin olkapäältä, suitsuttaa siihen pyhää savua ja kattaa sillä pyhät lahjat lausuen:

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhtaimman ruumiisi, käärittyään puhtaaseen liina-vaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pansen uuteen hautaan.

Otettuaan diakonin kädestä suitsutusastian pappi suitsuttaa kolmesti pyhille lahjoille lausuen:

Osoita armossasi hyvyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit. Silloin sinulle kelpaavat vanhurskaiden uhrit, polttouhrit ja kokonaisuhrit, silloin uhraataan härkiä sinun alttarillasi.

Annettuaan pois suitsutusastian ja kumartaen päänsä pappi lausuu diakonille:

Muista minua, veljeni ja kanssapalvelijani.

Diakoni lausuu papille:

Sinun pappeuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan.

Myös diakoni kumartaen päänsä ja pitäen oraria oikean kätensä kolmella sormella lausuu papille:

Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Pyhä Henki tulee päällesi ja Korkeimman voima varjoaa sinut.

Diakoni: Sama henki tulee toimittamaan kanssamme tätä pyhää palvelusta kaikkina elämämme päivinä. Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Herra, Jumala, muistakoon sinua valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Diakoni lausuu: ”Amen”, ja suudeltuaan papin oikeata kättä menee pohjoisoven kautta solealle tavalliselle paikalleen ja lausuu anomusektion:

Kantakaamme rukouksemme Herralle.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuotujen kalliiden lahjain puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täällä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Esiintuomisrukous, jonka pappi lukee salaisesti sen jälkeen, kun jumalliset lahjat on asetettu pyhälle pöydälle:

Der Priester nimmt die beiden Decken von den hl. Gefäßen und legt diese zur Seite. Dann nimmt er den Aer von der Schulter des Diakons, hält denselben mit der Innenseite um die Rauchsäule und bedeckt das Heiligste damit:

Der ehrwürdige Joseph nahm deinen unbefleckten Leib vom Holze herab, hüllte ihn in reines Linnen, bedeckte ihn mit wohlduftenden Gewürzen und legte ihn in ein neues Grab.

Der Priester beräuchert die heiligen Gaben dreimal:

Tu Gutes Herr, sei wohlwollend zu Sion; laß neu erbauen die Mauern Jerusalems. Dann hast du Wohlbehagen an Opfer der Gerechtigkeit, Gaben und Brandopfer. Dann soll man Farren legen auf deinen Altar.

Der Priester reicht das Rauchfaß zurück, neigt sein Haupt und sagt zum Diakon:

Gedenke meiner, Bruder und Mitliturg.

Der Diakon sagt:

Deines Priestertums gedenke der Herr, unser Gott, in seinem Reich.

Dann neigt der Diakon sein Haupt, wobei er auch das Orarion mit drei Fingern der Rechten hält:

Bete für mich, heiliger Gebieter.

Priester: Der Heilige Geist wird über dich kommen, und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten.

Diakon: Derselbe Geist wird mit uns wirken alle Tage unseres Lebens. Gedenke meiner, heiliger Gebieter.

Priester: Gott der Herr gedenke deiner in seinem Reiche, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Diakon sagt: ”Amen”, küßt die rechte Hand des Priesters, geht aus der nördlichen Tür und steht an dem üblichen Ort und spricht die Ektenie:

Lasset uns vollenden unser Gebet zum Herrn.

Chor: Herr, erbarme dich.

Über die vorgelegten, kostbaren Gaben, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Während die Ektenie gesprochen wird, liest der Priester leise folgendes Gebet:

Herra, kaikkivaltias Jumala, ainoa pyhä, joka otat vastaan kiitosuhrin niiltä, jotka täydestä sydäimestä sinua avuksensa kutsuvat, ota vastaan meidänkin syntisten rukous, ja vie se pyhälle uhrialttarillesi. Tee meidät kelloiksi kantamaan sinulle lahjoja ja hengellisiä uhreja meidän syntiemme ja kansan hairahduksien edestä. Tee meidät kelloiksi löytämään armo sinun edessäsi, että meidän uhrimme olisi otollinen sinulle, ja armosi hyvä Henki tulisi meidän, näiden esillä olevain lahjain ja koko kansasi päälle.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista johdattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojelijaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksiemme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyttä ja menestystä sieluillemme ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallista loppua, ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunauinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyttäjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi: Ainokaisen Poikasi laupeuden tähden, ja hänen kanssaan sinä kiitetty olet, ynnä kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Herr, o Gott, Allherrscher, du allein Heiliger, du nimmst das Opfer des Lobes an, von denen, die aus ganzem Herzen zu dir rufen: Nimm auf das Gebet von uns Sündern und laß es gelangen auf deinen heiligen Altar. Befähige uns, dir für unsere Sünden und die Unwissenheit des Volkes Gaben und geistliche Opfer darzubringen. Würdige uns, vor dir Gnade zu finden, damit unser Opfer dir wohlgefällig werde. Laß deinen guten Geist der Gnade herabkommen auf uns, auf die Gaben hier und auf dein Volk.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich.

Daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns vom Herrn erlehen.

Chor: Gewähre, o Herr.

Einen Engel des Friedens, einen treuen Geleiter, einen Wächter für unsere Seelen und Leiber, lasset uns vom Herrn erlehen.

Vergebung und Nachlaß unserer Sünden und Übertretungen, lasset uns vom Herrn erlehen.

Was für unsere Seelen schön und nützlich ist, und Frieden für die Welt, lasset uns vom Herrn erlehen.

Daß wir die restliche Zeit unseres Lebens in Frieden und Buße vollenden, lasset uns vom Herrn erlehen.

Ein christliches, friedliches Ende unseres Lebens ohne Schmerz und ohne Schande und ein gutes Bestehen vor dem furchtbaren Richterstuhl Christi, lasset uns erlehen.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Priester: Durch die Erbarmungen deines eingeborenen Sohnes, mit dem du gesegnet bist samt deinem allheiligen und guten und lebendigmachenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Friede allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Diakoni: Rakastakaamme toinen toistamme, että yksimielisesti tunnustaisimme.

Kuoro: Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumattonta Kolminaisuutta.

Pappi kumartaa kolmesti lausuen salaisesti kullakin kerralla:

Minä rakastan sinua, Herra, minun voimani. Herra on minun kallioni, linnani ja pelastajani

Pappi suutelee pyhiä lahjoja siten kuin ne ovat katettuina: ensin pyhää diskosta, sitten pyhää kalkkia ja pyhän pöydän laitaa edessään. Jos taas on kaksi tai useampia pappeja, niin he kaikki suutelevat pyhiä lahjoja sekä toinen toistansa olkapäihin. Vanhempi lausuu: ”**Kristus on keskelämmme.**” Ja se, joka suutelee, vastaa: ”**On ja tulee olemaan.**” Samoin diakonitkin, jos heitä on kaksi tai useampia, suutelevat orarissaan olevaa ristiä ja toinen toistansa olkapäihin lausuen samoin kuin papitkin. Solealla oleva diakoni taas kumartaa sillä paikalla, jossa hän seisoo, suutelee orarinsa ristiä, ja lausuu:

Ovet, ovet. Viisaudella ottakaamme vaari.

Pappi nostaa ehtoollispeitteen, ilman, heiluttaa sitä pyhien lahjojen yläpuolella, ja lukee hiljaa uskontunnustuksen. Jos jumalanpalvelusta toimittamassa on useampia pappeja, niin he kaikki tekevät samoin. Myös kirkkokansa lausuu uskontunnustuksen:

Uskon yhteen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan. Uskon yhteen Herraan, Jeesukseen, Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi, ristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, kärsi ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivasiin, istuu Isän kirkkauden oikealla puolella, ja on kirkkaudessa tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja jonka valtakunnalla ei ole loppua. Uskon Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekevään, joka lähtee Isästä, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettojen kautta. Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi, odotan kuolleiden ylösnousemusta, ja tulevan maailman elämää. Amen.

Diakoni: Seisokaamme hyvin, seisokaamme pelvossa, ottakaamme vaari, rauhassa uhratkaamme pyhää uhria.

Kuoro: Rauhan laupeutta, kiitosuhria.

Pappi otettuaan pyhien lahjojen päältä ehtoollispeitteen ja suudeltuaan sitä panee sen toisten peitteiden joukkoon. Diakoni kumartaa ja menee pyhään alttariin.

Diakon: Lasset uns einander lieben, damit wir eines Sinnes bekennen.

Chor: Den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist, die wesensgleiche und unteilbare Dreieinigkeit.

Der Priester verbeugt sich dreimal und spricht dabei:

Ich liebe dich, Herr, meine Stärke; Herr meine Festigkeit und Zuflucht mir, und Retter mein.

Der Priester küßt den Diskos und Kelch und den hl. Tisch. Darauf geschieht der Kuß der übrigen Priester, wie er Brauch ist. Dazu sagt der erste der Priester: ”**Christus ist in unserer Mitte.**” Und jene antworten: ”**Er ist und wird es sein.**” Ebenso auch die Diakone, wenn ihrer mehrere sind, küssen ein jeder sein Orarion, wo das Kreuz ist, und einander auf die Schultern, dasselbe sprechend. So auch der Diakon, der auf dem Platz geblieben ist. Der Diakon auf dem Ambon vor der hl. Tür bekreuzigt sich mit dem Orarion, das er küßt und ruft:

Die Türen. Die Türen. In Weisheit lasset uns aufmerken.

Der Priester hebt den Aer von den Gaben mit beiden Händen in die Höhe und bewegt ihn über die hl. Gaben während des Glaubensbekenntnisses. Dabei spricht auch er dieses bis zum Ende:

Ich glaube an den einen Gott, den Vater, Allherrscher, Schöpfer des Himmels und der Erde, alles Sichtbaren und Unsichtbaren; und an den einen Herrn Jesus Christus, den Sohn Gottes, den Eingeborenen, vom Vater Gezeugten vor aller Ewigkeit. Licht vom Lichte, wahren Gott vom wahren Gott, gezeugt, nicht geschaffen, wesensgleich mit dem Vater, durch den alles geschaffen ist. Der für uns Menschen und um unserer Erlösung willen aus den Himmeln herabgestiegen ist und Fleisch geworden ist vom Heiligen Geiste und Maria der Jungfrau, und Mensch wurde. Gekreuzigt für uns unter Pontius Pilatus, gelitten hat und begraben wurde; und auferstanden ist am dritten Tag, schriftgemäß; und aufgefahren ist in die Himmel und sitzt zur Rechten des Vaters und wiederkommen wird in Herrlichkeit, zu richten die Lebenden und Toten, und seines Reiches wird kein Ende sein; und an den Heiligen Geist, den Herrn, den Lebensschaffenden, der vom Vater ausgeht, mit Vater und Sohn zugleich angebetet und verherrlicht wird, und gesprochen hat durch die Propheten; und an eine einzige heilige, katholische und apostolische Kirche. Ich bekenne eine Taufe zur Vergebung der Sünden. Ich harre der Auferstehung der Toten und das Leben in der künftigen Welt. Amen.

Diakon: Lasset uns schön dastehen, lasset uns stehen in Ehrfurcht, lasset uns aufmerken, das heilige Opfer in Frieden darzubringen.

Chor: Huld des Friedens, Opfer des Lobes.

Der Priester nimmt mit drei Fingern der re. Hand den Aer und fächelt den hl. Kelch und den hl. Diskos. Der Diakon geht in den Altarraum.

Pappi: Meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, armo, Jumalan, Isän, rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Pappi: Ylentäkäämme sydämemme.

Kuoro: Ylennämme Herran puoleen.

Pappi: Kiittäkäämme Herraa.

Kuoro: Kohtuullista ja oikeata on kumartaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumaton Kolminaisuutta.

Pappi lukee salaisesti: Kohtuullista ja oikeata on, että me sinulle veisaamme, sinua kunnioitamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, sinua kumarramme sinun valtakuntasi kaikissa paikoissa, sillä sinä olet sanomaton, tutkimaton, näkymätön, käsittämätön, aina oleva ja muuttumaton Jumala. Sinä, sekä sinun ainokainen Poikasi ja Pyhä Henkesi. Sinä olet saattanut meidät olemattomuudesta olemiseen, ja langenneet olet jälleen herättänyt, etkä ole luopunut tätä kaikkea tekemästä siihen asti, kunnes olet saattanut meidät taivaaseen, ja olet lahjoittanut meille tulevan valtakuntasi. Kaikesta tästä me kiitämme sinua, sinun ainokaista Poikaasi ja Pyhää Henkeäsi – kaikesta siitä, minkä me tiedämme ja mitä emme tiedä, näkyvistä sekä näkymättömistä hyvistä teoista, jotka olet meille tehnyt. Kiitämme sinua tästäkin palveluksesta, jonka olet tahtonut meidän käsistämme ottaa vastaan, vaikka sinun edessäsi seisoo tuhansia ylimmäisiä enkeleitä ja kymmeniä tuhansia enkeleitä, kerubeja ja serafeja, kuusisiipisiä ja monisilmäisiä, ylhäällä liikkuvia siivekkäitä olentoja

Pappi ääneen: voittoveisua laulaen, huutaen, ääntäen ja lausuen.

Kuoro: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa sinun kunniaasi. Hoosianna korkeuksissa. Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa.

Diakoni ottaa pyhäältä diskokselta tähden tekee sillä diskoksen yli ristimerkin, ja suudeltuaan sitä panee sen pois siirtyen sitten pyhän pöydän oikealle puolelle.

Pappi rukoilee salaisesti: Näiden autuaiden voimain kanssa, oi, ihmisiä rakastava Herra, mekin huudamme ja lausomme: Pyhä, kaikkein pyhin olet sinä ja sinun ainokainen Poikasi ja Pyhä Henkesi. Pyhä, kaikkein pyhin olet, ja ylen korkea on sinun kunniasi. Sinun, joka maailmaasi niin rakastit, että annoit ainokaisen Poikasi, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä tultuansa ja täytettyänsä kaikki huolenpitosi määräykset meistä, sinä yönä, jona hänet annettiin vihollisten käsiin, tahi paremmin sanoen, jona hän itse antoi itsensä maailman elämän edestä, ☩

Priester: Die Gnade unseres Herrn Jesus Christus und die Liebe Gottes des Vaters und die Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Priester: Erheben wir die Herzen.

Chor: Wir haben sie beim Herrn.

Priester: Lasset uns danken dem Herrn.

Chor: Würdig ist es und recht anzubeten den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist, die wesensgleiche und unteilbare Dreieinigkeit.

Priester leise: Würdig ist es und recht, dich zu besingen, dich zu segnen, dich zu loben, dir Dank zu sagen und dich anzubeten an jedem Orte deiner Herrschaft. Denn du bist der unaussprechliche und unfaßbare, der unsichtbare und unergründliche Gott, der Immerseiende und Gleichbleibende, du und dein eingeborener Sohn und dein Heiliger Geist. Du hast uns aus dem Nichtsein ins Dasein geführt und uns, da wir gefallen waren, wieder aufgerichtet und lassest nicht nach, alles zu tun, uns in den Himmel emporzuführen und uns dein künftiges Reich zu schenken. Für all das danken wir dir und deinem eingeborenen Sohne und deinem Heiligen Geiste, für alles Gute, das uns geworden ist, das verborgene und das offenbare, ob wir es kennen oder nicht. Wir danken dir auch für diese Liturgie, die du aus unseren Händen entgegenzunehmen geruhest, den doch Tausende von Erzengeln und Abertausende von Engeln umgeben, die Cherubim und die Seraphim, die sechsflügeligen, auf den Flügeln sich erhebenden,

Priester laut: die den Siegeshymnus singen, schreien, rufen und sprechen:

Chor: Heilig, heilig, heilig ist der Herr Sabaoth. Erfüllt sind Himmel und Erde von deiner Herrlichkeit. Hosanna in den Höhen. Gesegnet, der kommt im Namen des Herrn. Hosanna in den Höhen.

Der Diakon nimmt den Asteriskos vom hl. Diskos ab, macht damit das Kreuzzeichen über ihm und küßt ihn und legt ihn auf den Aer.

Der Priester betet leise: Mit diesen seligen Kräften, o menschenliebender Gebieter, rufen auch wir und sagen: Heilig bist du und allheilig, du und dein eingeborener Sohn und dein Heiliger Geist. Heilig bist du und allheilig und prächtig ist deine Herrlichkeit. Der du deine Welt also geliebt hast, daß du deinen eingeborenen Sohn dahingabst, damit jeder, der an ihn glaubt, nicht verlorengelange, sondern das ewige Leben habe. Als er in die Welt gekommen war und die ganze Heilsordnung für uns erfüllt hatte, in der Nacht, da er verraten ward, oder vielmehr, da er sich selbst dahingab für das Leben der Welt, ☩

hän otti leivän pyhiin, puhtaisiin ja viattomiin käsiinsä, kiitti ja siunasi, pyhitti ja mursi sen, ja antoi pyhille opetuslapsillensa ja apostoleillensa lausuen:

Pappi ääneen: Ottakaa, syökää, tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne murretaan syntien anteeksi antamiseksi.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Samoin myös hän otti kalkin ehtoollisen jälkeen lausuen:

Pappi ääneen: Juokaa tästä kaikki, tämä on minun vereni, se uuden liiton veri, joka teidän ja monen edestä vuodatetaan syntien anteeksi antamiseksi.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Muistaen siis tätä pelastavaista käskyä ja kaikkea meidän tähtemme tapahtunutta – ristiä, hautaa, ylösnousemista kolmantena päivänä, taivaaseen menemistä, oikealla puolella istumista, toista ja kunniallista tulemistä.

Pappi ääneen: Sinun omaasi, sinun omistasi, me sinulle edeskannamme, kaiken tähden ja kaiken edestä.

Papin tätä lausussa diakoni kohottaa ristiin asetetuilla käsillään pyhää diskosta ja pyhää kalkkia.

Kuoro: Sinulle veisaamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, Herra, ja rukoilemme sinua, meidän Jumalamme.

Pappi kumartaen päänsä rukoilee salaisesti:

Vielä esiintuomme sinulle tämän sanallisen ja verettömän palveluksen sekä pyydämme: ”Lähetä sinun Pyhä Henkesi alas meidän päällemme ja näiden esillä olevain lahjain päälle.”

Diakoni kumartaen päänsä osoittaa orarillaan pyhää leipää lausuen hiljaa: Siunaa, isä, pyhä leipä.

Pappi nostaen päänsä siunaa pyhän leivän lausuen:

Ja tee tämä leipä sinun Kristuksesi kalliiksi ruumiiksi.

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, pyhä malja.

Pappi siunaten lausuu: Ja mitä tässä maljassa on, sinun Kristuksesi kalliiksi vereksi.

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, molemmat.

Pappi siunaten molempia lausuu:

Muuttaen ne Pyhällä Hengelläsi.

Diakoni: Amen, amen, amen.

nahm er das Brot in seine heiligen, reinen und unbefleckten Hände, dankte und segnete, heiligte, brach es, gab es seinen heiligen Jüngern und Aposteln und sprach:

Priester laut: Nehmet, esset, das ist mein Leib, der für euch gebrochen wird zur Vergebung der Sünden.

Chor: Amen.

Priester leise: Desgleichen nahm er auch den Kelch nach dem Abendmahle und sprach:

Priester laut: Trinket alle daraus, das ist mein Blut des Neuen Bundes, das für euch und viele vergossen wird zur Vergebung der Sünden.

Chor: Amen.

Priester leise: Eingedenk also dieses rettenden Gebotes und all dessen, was für uns geschehen ist: des Kreuzes, des Grabes, der Auferstehung am dritten Tage, der Auffahrt in die Himmel, des Sitzens zur Rechten und der zweiten Wiederkunft in Herrlichkeit,

Priester laut: bringen wir dir dar das Deine vom Deinigen, nach Allem und für Alles.

Der Diakon legt seine Hände kreuzweise übereinander, hebt den hl. Diskos mit der oberen rechten und den hl. Kelch mit der linken Hand auf.

Chor: Dir singen wir, dich segnen wir, dir danken wir, Herr, und beten zu dir, o unser Gott.

Der Priester neigt das Haupt voller Demut und betet leise:

Auch bringen wir dir diesen vernünftigen und unblutigen Dienst dar und rufen und bitten und flehen zu dir: Sende herab deinen Heiligen Geist auf uns und auf diese Gaben hier.

Der Diakon neigt sein Haupt und mit dem Orarion auf das hl. Brotweisend sagt er leise: Segne, Gebieter, das heilige Brot.

Der Priester richtet sich auf und spricht:

Und mache dieses Brot zum kostbaren Leib deines Christus.

Diakon: Amen. Segne, Gebieter, den heiligen Kelch.

Priester: Und was in diesem Kelche ist, zum kostbaren Blute deines Christus.

Diakon: Amen. Segne, Gebieter, beide heiligen Gaben.

Der Priester sagt:

Sie verwandelnd durch deinen Heiligen Geist.

Diakon: Amen, amen, amen.

Diakoni kumartaen papin edessä lausuu: Muista minua syntistä, pyhä isä.

Pappi: Herra Jumala on muistava sinua valtakunnas-
saan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Diakoni lausuu: ”Amen”, ja siirtyy tavalliselle paikalleen. Pappi taas rukoilee salaisesti:

Että ne niistä osallistuville olisivat sielun valppau-
deksi, syntien anteeksi antamiseksi, osallisuudeksi
Pyhään Henkeen, taivaan valtakunnan saavuttami-
seksi, uskallukseksi sinun edessäsi, mutta eivät syyt-
teeksi eivätkä tuomioksi. Vielä esiintuomme sinulle
tämän sanallisen palveluksen uskossa nukkuneiden
esi-isien, isien, patriarkkain, profeettain, apostolein,
saarnaajain, evankelistain, marttyyrein, tunnusta-
jain, itsensäkieltäjain ja jokaisen uskossa täydelli-
seksi tulleen vanhurskaan hengen edestä.

Ottaen suitsutusastian ja suitsuttaen pyhän pöydän edessä pappi lausuu
ääneen:

Ja erittäin pyhimmän, puhtaimman, siunatuimman,
kunniallisen valtiattaremme, Jumalansynnyttäjän,
ainaisen Neitseän Marian edestä.

Diakoni suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja alttarissa muistellen niitä
eläviä ja kuolleita, joita haluaa.

Kuoro: Totisesti on kohtuullista ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynny-
ttäjä, aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. Me ylistämme si-
nua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti ja-
lomp. Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, sinua, totinen Jumalan-
synnyttäjä.

Pappi rukoilee salaisesti: Pyhän profeetan, edelläkävijän ja
kastajan Johanneksen, pyhien kunniallisten ja kor-
keasti kiitettyjen apostolien, pyhän (*nimi*), jonka
muistoa nyt vietämme, ja kaikkien sinun pyhiesi
edestä, joiden rukouksien tähden lähesty meitä, Ju-
mala, armollasi. Ja muista kaikkia iankaikkisen elä-
män ja ylösnousemisen toivossa nukkuneita (*muis-
telee nimeltä niitä, joita haluaa*), ja anna heille
lepo siellä, missä on nähtävänä sinun kasvojesi val-
keus. Vielä rukoilemme sinua; muista, Herra, kaik-
kia oikeauskoisia piispoja, jotka oikein jakavat si-
nun totuutesi sanaa, kaikkia pappeja, Kristuksessa
diakoneja ja koko pappiskuntaa. Vielä esiintuomme
sinulle tämän sanallisen palveluksen koko maailman
edestä, pyhän, yhteisen ja apostolisen seurakunnan
edestä, ja niiden edestä, jotka puhtaudessa viettävät
kunniallista elämää, tasavaltamme presidentin ja
koko esivallan edestä. Anna heille rauha hallita, että
mekin viettäisimme rauhallista ja hiljaista elämää
kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

Der Diakon sagt, indem er sein Haupt gegen den Priester beugt:
Gedenke meiner, des Sünders, heiliger Gebieter.

Priester: Gott der Herr gedenke deiner in seinem
Reiche, allezeit, jetzt und immerdar, und in die
Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Diakon sagt: ”Amen”, und stellt sich auf seinen vorigen Platz. Der
Priester sagt leise:

Damit sie denen, die sie empfangen, zur Nüchtern-
heit der Seele gereichen, zur Vergebung der Sünden,
zur Gemeinschaft des Heiligen Geistes, zur Fülle
des Himmelreiches, zum Unterpfand des Vertrauens
zu dir, nicht aber zum Gericht oder zur Verdammnis.
Wir bringen diesen vernünftigen Dienst auch dar,
für die im Glauben entschlafenen Urväter, Väter,
Patriarchen, Propheten, Apostel, Verkünder, Evange-
listen, Märtyrer, Bekenner, Enthaltamen und für
jeden gerechten Geist, der im Glauben vollendet ist.

Dabei beweihräuchert der Priester den hl. Tisch von vorn und sagt laut:

Vornehmlich für unsere allheilige, reinste, über alles
gesegnete Gebieterin, die Gottesgebälerin und im-
merwährende Jungfrau Maria.

Der Diakon beweihräuchert den hl. Tisch von allen Seiten und dabei
gedenkt bei sich der Lebenden und Toten, derer er gedenken will.

Chor: Es ist recht und zugleich würdig, dich selig zu preisen, ewig
seligste und allreine Gottesgebälerin und Mutter unseres Gottes. Die du
ehrwürdiger bist als die Cherubim und unvergleichlich herrlicher als die
Seraphim, die du unversehrt Gott, das Wort, geboren hast, in Wahrheit
Gottesgebälerin, dich preisen wir.

Priester leise: Des heiligen Johannes, des Propheten,
Vorläufers und Täufers, der heiligen ruhmreichen
und hochberühmten Apostel, des heiligen (*Name*),
dessen Gedenken wir feiern, und aller deiner Heilig-
en, durch deren Fürbitten du uns heimsuchen
mögest, Gott. Und gedenke aller derer, die in der
Hoffnung auf die Auferstehung zum ewigen Leben
entschlafen sind (*und er gedenkt namentlich der er
gedenken will*), und schenke ihnen Ruhe, du unser
Gott, wo das Licht deines Angesichts leuchtet. Auch
rufen wir dich an: Gedenke, Herr, des ganzen
orthodoxen Episkopates, derjenigen, die das Wort
der Wahrheit recht verwalten, der ganzen Priester-
schaft, des Diakonats in Christus und jedes geist-
lichen und monastischen Standes. Wir bringen die-
sen geistigen Dienst auch dar für den ganzen Erd-
kreis, für die heilige, katholische und apostolische
Kirche, für alle, die ein lauterer und rechtschaffenes
Leben führen, für die uns Regierenden und Schütz-
enden: Gewähre ihnen, Herr, eine friedliche Herr-
schaft, damit auch wir in ihrem Frieden ein stilles
und ruhiges Leben führen können in aller Gott-
seligkeit und Lauterkeit.

Pappi ääneen: Ensimmäiseksi muista, Herra, meidän isiämme: pyhintä ekumeenista patriarkkaa Bartholomeosta, Karjalan ja koko Suomen arkkipiispaa Leoa ja Helsingin metropoliittaa Ambrosiusta/Oulun metropoliittaa Panteleimonia, jotka anna pyhille seurakunnillesi rauhassa olevina, terveinä, kunniallisina, voimallisina, pitkäikäisinä, sinun totuutesi sanan oikeina jakajina.

Kuoro: Niin myös kaikkia.

Pappi salaisesti: Muista, Herra, tätä kaupunkia, jossa me asumme, ja kaikkia kaupunkia ja maakuntia ja niiden uskovaisia asukkaita. Muista, Herra, merellä kulkijoita, matkustajia, sairaita, kärsiviä, vangittuja ja heidän pelastustansa. Muista, Herra, lahjantuojuja ja kaunistajia pyhissä seurakunnissasi, sekä niitä, jotka muistavat köyhiä, ja lähetä meille kaikille sinun laupeutesi lahjat.

Pappi ääneen: Ja anna meidän niin kuin yhdestä suusta ja yhdestä sydäimestä edeskantaa kunniaa ja veisata ylistystä sinun kunnioitetulle ja jalolle nimellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi lausuu kansaa siunaten: Suuren Jumalamme ja Vapah-tajamme Jeesuksen, Kristuksen, laupeus olkoon kaikkien teidän kansanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Diakoni otettuaan papilta siunauksen menee solealle ja lausuu ektenian:

Muisteltuamme kaikkia pyhiä taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuotujen ja pyhitettyjen kalliiden lahjain puolesta.

Rukoilkaamme, että ihmisiä rakastava Jumalamme, otettuansa ne vastaan suloisena hengellisenä tuoksuna pyhälle, ylitaivaalliselle ja hengelliselle alttaril-lensa, lähettäisi meille jumalallisen armonsa ja Pyhän Hengen lahjan.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Pappi rukoilee salaisesti: Sinun haltuusi, ihmisiä rakastava Herra, me annamme koko elämämme ja kaiken toivomme sekä pyydämme, rukoilemme ja anomme: tee meidät kelpoiksi puhtain omintunnon osallistumaan ☩

Priester laut: Vor allem gedenke, Herr, unseres Patriarchen Bartholomeus, Erzbischofs Leo und Metropolitens Ambrosius/Panteleimon, die du deinen heiligen Kirchen in Frieden, Sicherheit, Ehre, Gesundheit, langem Leben und in der rechten Verwaltung des Wortes deiner Wahrheit gnädig erhalten mögest.

Chor: Und eines Jeden und einer Jeden.

Priester leise: Gedenke, Herr, der Stadt, in der wir leben, und derer, die im Glauben darin leben. Gedenke, Herr, der Schiffahrenden, der Reisenden, der Kranken, der Leidenden, der Gefangenen und ihrer Rettung. Gedenke, Herr, derjenigen, die in deinen heiligen Kirchen Früchte bringen und gute Werke tun und die der Armen gedenken, und sende auf alle dein Erbarmen herab.

Priester laut: Und laß uns mit einem Munde und mit einem Herzen verherrlichen und besingen deinen allehrwürdigen und hehren Namen, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Der Priester wendet sich zum Volk, segnet es und ruft: Und die Erbarmungen des großen Gottes und Erlösers Jesus Christus seien mit euch allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Der Diakon tritt aus dem Altarraum, stellt sich an seinen gewöhnlichen Platz und spricht:

Aller Heiligen eingedenk, lasset wieder und wieder uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Für die dargebrachten und geheiligten kostbaren Gaben, lasset zum Herrn uns beten.

Daß unser menschenliebender Gott, der sie auf seinen heiligen, überhimmlischen und geistigen Altar aufgenommen hat zum Duft geistlichen Wohlgeruchs, dafür auf uns die göttliche Gnade und die Gabe des Heiligen Geistes hernieder sende, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Priester leise: Dir befehlen wir unser ganzes Leben und unsere Hoffnung an, menschenliebender Gebieter, und rufen und bitten und flehen zu dir: Mach uns würdig, teilzunehmen an deinen himmlischen und furchterregenden Geheimnissen ☩

tämän pyhän ja hengellisen ateriasi taivaallisista, peljättävistä salaisuuksista syntiemme päästökseksi, rikkomuksiemme anteeksi saamiseksi, Pyhän Hengen yhteydeksi, taivaan valtakunnan perimiseksi, mutta ei syytteeksi eikä tuomioksi.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista johdattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojelijaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksiemme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyttä ja menestystä sieluillemme ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallista loppua ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Anottuamme uskon yhteyttä ja Pyhän Hengen osallisuutta antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi ääneen: Ja tee, Herra, meidät kelvollisiksi, että uskalluksella ja nuhteettomasti rohkenisimme avuksihuutaa sinua, taivaallista Jumalaa, Isää, ja lausua:

Kirkkokansa: Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

dieses heiligen und geistlichen Tisches, mit reinem Gewissen, zur Vergebung der Sünden und zur Nachlassung der Übertretungen, zur Gemeinschaft des Heiligen Geistes, zur Erbschaft des Himmelreiches, zum Freimut des Wortes vor dir und nicht zum Gericht und zur Verdammnis.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns vom Herrn erlehen.

Chor: Gewähre, o Herr.

Einen Engel des Friedens, einen treuen Geleiter, einen Wächter für unsere Seelen und Leiber, lasset uns vom Herrn erlehen.

Vergebung und Nachlaß unserer Sünden und Übertretungen, lasset uns vom Herrn erlehen.

Was für unsere Seelen schön und nützlich ist, und Frieden für die Welt, lasset uns vom Herrn erlehen.

Daß wir die restliche Zeit unseres Lebens in Frieden und Buße vollenden, lasset uns vom Herrn erlehen.

Ein christliches, friedliches Ende unseres Lebens ohne Schmerz und ohne Schande und ein gutes Bestehen vor dem furchtbaren Richterstuhl Christi, lasset uns erlehen.

Um Einheit im Glauben und um die Gemeinschaft des Heiligen Geistes betend, lasset uns einer den anderen und uns selbst und unser ganzes Leben Christus, Gott, anbefehlen.

Chor: Dir, o Herr.

Priester laut: Und würdige uns, Gebieter, mit Freimut und ohne Schuld es zu wagen, dich, unseren himmlischen Gott, als Vater anzurufen und zu sprechen:

Volk: Vater unser, der du bist in den Himmeln, geheiligt werde dein Name, dein Reich komme, dein Wille geschehe wie im Himmel, also auch auf Erden. Unser notwendiges Brot gib uns heute, und erlaß uns unsere Schuld, wie auch wir erlassen unseren Schuldigern, und führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Bösen.

Priester: Denn dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Kumartukaamme Herran edessä.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Pappi rukoilee salaisesti: Kiitämme sinua, näkymätön Kuningas, joka äärettömällä voimallasi olet kaikki tehnyt, ja suuresta armostasi olet saattanut kaikki ole-mattomuudesta olemiseen. Sinä itse, Herra, katso taivaasta niiden puoleen, jotka ovat sinun edessäsi kumartuneina, sillä he eivät ole kumartaneet lihaa eivätkä verta, vaan sinua, peljättävää Jumalaa. Niin sinä, Herra, jaa esillä olevat lahjat meidän parhaaksemme, kullekin hänen tarpeensa mukaan: merellä kulkijain mukana kulje, matkustajain kanssa matkusta, sairaat paranna, sinä, sielujen ja ruumiiden Parantaja.

Pappi ääneen: Ainokaisen Poikasi armon, laupeuden ja ihmisrakkauden tähden, ja hänen kanssaan sinä kiitetty olet, ynnä kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaikisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Kuule meitä, Herra, Jeesus, Kristus, meidän Jumalamme, sinun pyhästä asunnostasi ja valtakuntasi kunnian istuimelta, jossa sinä korkeudessa Isän kanssa istut, mutta olet näkymättömästi myös täällä meidän kanssamme, ja tule pyhittämään meitä, ja tee väkevällä kädelläsi meidät ja meidän kauttamme koko kansa otolliseksi vastaanottamaan sinun puhtain ruumiisi ja kallis veresi.

Papin lukiessa tätä rukousta diakoni seisoo pyhän oven edessä ja sitoo yllensä orarin ristinmuotoisesti. Sitten pappi ja diakoni kumpikin omalla paikallaan kumartavat ja lausuvat kolmesti hiljaa:

Jumala, puhdistu minua syntistä ja armahda minua.

Kun diakoni näkee papin ojentavan kätensä ja koskevan pyhään leipään toimittaakseen pyhän ylentämisen, niin hän lausuu ääneen:

Ottakaamme vaari.

Pappi ylentäessään pyhää leipää lausuu ääneen:

Pyhät pyhille.

Kuoro: Ainoa on pyhä, ainoa Herra, Jeesus, Kristus, Isän, Jumalan, kuniaksi. Amen.

Veisataan siksi päiväksi määrätty ehtoollislauselma. Diakoni menee pyhään alttariin, ja tultuaan papin oikealle puolelle, lausuu:

Murra, isä, pyhä leipä.

Priester: Friede allen.

Chor: Und deinem Geiste.

Diakon: Unsere Häupter lasset uns neigen vor dem Herrn.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester betet leise: Wir danken dir, unsichtbarer König, der du durch deine unermessliche Macht das All geschaffen hast, und durch die Fülle deines Erbarmens das All aus dem Nichtsein ins Sein geführt hast. Sieh selbst, Gebieter, vom Himmel herab auf die, die vor dir die Häupter geneigt haben; denn sie neigten sie nicht vor Fleisch und Blut, sondern vor dir, dem furchtbaren Gott. Du also, Gebieter, ordne die vorgebrachten Anliegen uns allen zum Guten nach dem Bedürfnis eines jeden, fahre mit den Schiffahrenden, reise mit den Reisenden, heile die Kranken, du Arzt unserer Seelen und Leiber.

Priester laut: Durch die Gnade, Barmherzigkeit und Menschenliebe deines eingeborenen Sohnes, mit dem du gesegnet bist samt deinem allheiligen und guten und lebendigmachenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester leise: Merke auf, Herr Jesus Christus, unser Gott, aus deiner heiligen Wohnung und vom Thron der Herrlichkeit deines Reiches und komm, uns zu heiligen, der du oben beim Vater sitztest und hier unsichtbar mit uns bist; wolle mit deiner mächtigen Hand uns Anteil an deinem unbefleckten Leib und deinem kostbaren Blut geben und durch uns dem ganzen Volk.

Während der Zeit, da dieses Gebet gesagt wird, steht der Diakon vor der hl. Tür und umgürtet sich mit dem Orarion kreuzweise über Rücken und Brust. Sodann verbeugt sich der Priester und auch der Diakon, der auf seinem Ort steht, und ein jeder sagt dreimal leise:

Gott, sei mir Sünder gnädig und erbarme dich meiner.

Wenn der Diakon sieht, daß der Priester seine Hände ausstreckt und das Heilige berührt, um die hl. Erhebung zu verrichten, so ruft er laut:

Lasset uns aufmerken.

Der Priester erhebt mit beiden Händen das hl. Brot über den Diskos und ruft:

Das Heilige den Heiligen.

Chor: Einer ist heilig, einer der Herr, Jesus Christus, zur Herrlichkeit Gottes, des Vaters. Amen.

Es wird jetzt vom Chor das Kinonikon gesungen. Der Diakon geht in den hl. Altarraum und stellt sich zur Rechten des Priesters und sagt:

Brich, Gebieter, das heilige Brot.

Pappi murtaessaan pyhän leivän varovasti ja hartaasti neljään osaan lausuu:

Murretaan ja osiin jaetaan Jumalan Karitsa, joka on murrettava, mutta samalla jakaantumaton, aina syötävä, mutta ei koskaan kuluva, vaan siitä osallistuvia pyhittävä.

Diakoni osoittaen orarillaan pyhää kalkkia lausuu:

Täytä, isä, pyhä malja.

Pappi, ottaen yläpuolella olevan osan JS, tekee sillä ristinmerkin pyhän kalkin yli lausuen:

Pyhän Hengen täyteys

ja panee osan pyhään kalkkiin. Diakoni: ”Amen.” Ottaessaan lämpimyyttä diakoni lausuu:

Siunaa, isä, lämpimyyys.

Pappi siunaten lämpimyyttä lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi lämpimyyksesi alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni kaataa ristinmuotoisesti tarvittavan määrän lämpimyyttä kalkkiin lausuen: Uskon lämpimyyksesi on täynnänsä Pyhää Henkeä. Amen.

Diakoni menee pyhän pöydän taakse, kumartuu ja rukoilee kuten pappikin lausuen:

Uskon, Herra, ja tunnustan, että sinä olet totisesti Kristus, elävän Jumalan Poika, tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. Vielä uskon, että tämä on sinun puhtain ruumiisi ja tämä on sinun kallis veresi. Sen tähden rukoilen sinua: ”Armahda minua.” Anna anteeksi syntini, jotka olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni, ja tee minut kelpoliseksi nuhteettomasti osallistumaan sinun puhtaimpiin salaisuuksiisi syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi. Amen. Sinun salaiseen ehtoolliseesi osalliseksi tee minut nyt, Jumalan Poika, sillä minä en ilmoita salaisuutta vihollisillesi, enkä suutele sinua kuten Juudas, vaan niin kuin ryöväri tunnustan sinut: ”Muista minua, Herra, sinun valtakunnassasi.” Herra, älköön pyhien salaisuuksiesi osallisuus tulko minulle syytteeksi älköönkä tuomioksi, vaan sielun ja ruumiin parannukseksi. Amen.

Lauletaan psalmi 34

Pappi: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyttyään kumartaa hartaasti ja rukoilee syntiensä anteeksi antamista. Pappi otettuaan pyhän leivän antaa sen diakonille, joka suudellen papin kättä ottaa sen vastaan lausuen:

Der Priester bricht das hl. Brot in vier Teile und sagt leise:

Gebrochen und zerteilt wird das Lamm Gottes, das gebrochen und nicht geteilt wird, das allezeit gegessen und nie aufgezehrt wird, die Essenden vielmehr heiligt.

Dann zeigt der Diakon mit dem Orarion auf den hl. Kelch und spricht:

Fülle, Gebieter, den heiligen Kelch.

Der Priester nimmt den Teil IC und macht mit ihm das Kreuzzeichen über dem hl. Kelch und spricht:

Die Fülle des Heiligen Geistes.

und so tut er ihn in den hl. Kelch. Diakon: ”Amen.” Jetzt nimmt der Diakon die Wärme und spricht:

Segne, Gebieter, die Wärme.

Priester: Gesegnet sei die Glut deiner Heiligen allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon gießt nun kreuzweise genügend warmes Wasser in den hl. Kelch und spricht: Die Wärme des Glaubens, voll des Heiligen Geistes. Amen.

Der Diakon und der Priester beten zusammen:

Ich glaube, Herr, und bekenne, daß du in Wahrheit Christus, der Sohn des lebendigen Gottes, bist, der in die Welt gekommen ist, die Sünder zu retten, deren erster ich bin. Auch glaube ich, daß dies wirklich dein unbefleckter Leib ist und daß dieses wirklich dein kostbares Blut ist. Deshalb bitte ich dich: ”Erbarme dich meiner” und vergib mir meine Übertretungen, die ich absichtlich oder unabsichtlich, in Wort oder Werk, bewußt oder unbewußt, begangen habe, und würdige mich, ohne Verdammnis teilzunehmen an deinen allerreinsten Mysterien zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben. Als Teilnehmer an deinem mystischen Abendmahl nimm mich heute auf, Sohn Gottes, denn deinen Feinden will ich das Mysterium nicht verraten, dir auch nicht einen Kuß geben wie Judas, sondern wie der Schächer bekenne ich dich: ”Gedenke meiner, Herr, in deinem Reiche.” Der Empfang deiner Geheimnisse, o Herr, gereiche mir nicht zum Gericht oder zur Verdammnis, sondern zur Heilung meiner Seele und meines Leibes.

Die Sänger singen Psalm 34

Priester: Diakon, tritt heran.

Der Diakon tritt herzu und faltet die Hände, wobei er die Rechte auf der linken Handfläche hält, und sagt:

Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä ruumis.

Pappi: Diakoni (*nimi*) annetaan meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis, pyhä ja puhtain ruumis syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Pappi ottaen pyhän leivän osasen lausuu:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja kaikkein pyhin ruumis annetaan minulle, pappi (*nimi*), syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Ja niin pappi ja diakoni kumartuneina nauttivat pyhän leivän peljäten ja varen ja täydellä vakaumuksella. Sitten pappi ottaa molempiin käsiinsä pyhän kalkin ja ehtoollisliinan ja kolmesti nauttii pyhästä kalkista lausuen:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä osallistun minä, Jumalan palvelija, pappi (*nimi*) syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Sitten pyyhittyään ehtoollisliinalla huuliaan ja pyhää kalkkia pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut minun huuliini, pahat tekoni on poistettu ja syntini puhdistettu.

Pappi kutsuu diakonin lausuen: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyy, ja tehtyään kumarruksen lausuu:

Katso, minä tulen kuolemattoman Kuninkaamme ja Jumalamme eteen. Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä veri.

Pappi: Jumalan palvelija, diakoni (*nimi*) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Diakonin osallistuttua kalliista verestä pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut sinun huuliisi, pahat tekosi on poistettu ja syntisi puhdistettu.

Huomattava on, että jos on niitä, jotka aikovat osallistua pyhästä ehtoollisesta, niin pappi jakaa pyhän Karitsan kaksi viimeistä osaa, nimittäin NI ja KA niin moneen osaseen, että riittää kaikille osallistuville, ja panee ne pyhään kalkkiin. Sitten hän kattaa pyhän kalkin pienellä peitteellä. Toiset peitteet ja tähden hän panee pyhälle diskokselle. Tämän jälkeen hän lukee kiitosrukouksen:

Gib mir, Gebieter, Anteil am kostbaren und heiligen Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi.

Priester: Es wird dir (*Name*), dem Diakon, Anteil gegeben am kostbaren und allheiligen Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi, zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben.

Und so kommuniziert der Priester vom hl. Brot und spricht:

Es ist mir (*Name*), dem Priester, der teure und allheilige Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi gegeben, zur Vergebung meiner Sünden und zum ewigen Leben.

Und so kommunizieren sie vom hl. Brot, das sie in den Händen halten mit Furcht und aller Andacht. Darauf nimmt der Priester das Tuch (des Kelches) und befestigt es gut unter dem Kinn, nimmt mit der Rechten und dem Tuche den hl. Kelch und sagt:

Auch wird mir (*Name*), dem Priester, am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi Anteil gegeben zur Vergebung meiner Sünden und zum ewigen Leben.

Der Priester wischt mit dem Tuche, das er in der Hand hält, seine eigenen Lippen und den Kelch ab und küßt den Kelch außen am Rand und spricht dabei:

Dieses hat meine Lippen berührt, und es wird meine Übertretungen wegnehmen und meine Sünden tilgen.

Der Priester ruft den Diakon: Diakon, tritt auch du herzu.

Der Diakon tritt von der Südseite des hl. Tisches; wischt mit dem Schwamm seine Handfläche über dem hl. Diskos mit Aufmerksamkeit.

Siehe, ich trete zu Christus, unserem unsterblichen König und Gott. Gib mir, Gebieter, Anteil am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unsers Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi.

Priester: Auch wird dir (*Name*), dem Diakon, Anteil am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi gegeben, zur Vergebung deiner Sünden und zum ewigen Leben.

Der Priester aber spricht:

Dieses berührte deine Lippen, und es wird deine Übertretungen wegnehmen und deine Sünden tilgen.

Wenn nun welche da sind, die an dem hl. Mysterion teilnehmen wollen, so bricht der Priester die zwei noch übrigen Teile des Lammes, nämlich NI und KA, ganz klein und tut sie in den Kelch. Der Diakon legt auf den Kelch eine Decke und darüber den Löffel. Dann spricht der Priester:

Me kiitämme sinua, ihmisiä rakastava Herra, sielujemme hyväntekijä, että olet tänäkin päivänä suonut meidän osallistua taivaallisista ja kuolemattomista salaisuusistasi. Ojenna meidän tiemme, vahvista meitä kaikkia pelvossasi, varjele meidän elämäämme, vahvista meidän askelemme kunniallisen Jumalansynnyttäjän ja ainaisen Neitseen Marian, sekä kaikkien pyhiesi rukouksien ja hartaiden anomuksien tähden.

Diakoni kumarrettuaan ottaa hartaasti kalkin käsiinsä, tulee pyhälle ovelle, ylentää pyhää kalkkia ja osoittaen sitä kansalle lausuu:

Jumalan pelvossa, uskossa ja rakkaudessa lähestykää.

Kuoro: Siunattu on hän, joka tulee Herran nimeen. Jumala on Herra, ja hän ilmestyi meille.

Pappi lausuu jokaiselle: Jumalan palvelija (**nimi**) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä ruumiista ja verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikiseksi elämäksi.

Diakoni pyyhkii jokaisen pyhää ehtoollista nauttineen huulet ehtoollisliinalla, ja kukin heistä suutelee pyhää kalkkia ja poistuu. Pappi jaettuaan ehtoollisen tulee pyhään alttariin ja panee pyhät lahjat pyhälle pöydälle. Diakoni nostaen pyhän diskoksen pyhän kalkin yläpuolelle, pyyhkiäkseen diskoksella olevat osaset pyhään kalkkiin, lausuu seuraavat ylösnousemusveisut:

Nähtyämme Kristuksen ylösnousemisen, kumartaamme pyhää Herraa, Jeesusta, ainoaa synnitöntä. Sinun ristillesi me kumarramme, oi, Kristus, ja sinun pyhää ylösnousemistasi veisuilla ylistämme, sillä sinä olet meidän Jumalamme. Paitsi sinua emme toista tunne. Sinun nimeäsi avuksi huudamme. Tulkaa, kaikki uskovaiset, kumartaen kunnioittakaamme Kristuksen pyhää ylösnousemista, sillä, katso, ristin kautta tuli ilo kaikkeen maailmaan. Kiittäen aina Herraa me veisuilla ylistämme hänen ylösnousemistansa, sillä kärsittyänsä ristin vaivat hän kuolemallansa kuoleman kukisti.

Loista sinä, uusi Jerusalem, loista kirrkaalla valolla, sillä Herran kunnia on ylitsesi koittanut. Riemuitse nyt, ja ihastu, Siion, ja sinäkin, puhdas Jumalansynnyttäjä, iloitse sinun synnyttämäsi ylösnousemisesta.

Oi, sinä, suuri ja pyhin pääsiäiskaritsa, Kristus. Oi, viisaus, Jumalan sana ja voima. Suo meidän tulla täydellisemmin osallisiksi sinusta valtakuntasi illatomana päivänä.

Pyyhkien pyhällä sienellä huolellisesti, varovasti ja hartaasti diskoksen diakoni lausuu:

Wir danken dir, menschenliebender Gebieter, du Wohltäter unserer Seelen, daß du uns am heutigen Tag deiner himmlischen unsterblichen Mysterien gewürdigt hast. Mache unseren Weg recht, halte uns alle fest in deiner Furcht. Beschütze unser Leben und mache unsere Schritte fest und sicher, durch die Gebete und Fürbitten der glorreichen Gottesgebärrerin und immerwährenden Jungfrau Maria und aller deiner Heiligen.

Sodann empfängt der Diakon, nachdem er sich ehrerbietig verbeugt hat, von dem Priester den hl. Kelch und erhebt denselben, nach dem er sich in die hl. Türen, das Gesicht dem Volk zugewendet, gestellt hat, in die Höhe, indem er ausruft:

Nahet euch mit Gottesfurcht, Glauben und Liebe.

Chor: Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn. Gott, der Herr, ist auch uns erschienen.

Priester: Den kostbaren und allheiligen Leib und das Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi empfängt der Knecht (die Magd) Gottes (**Name**) zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben.

Hierauf treten der Priester und der Diakon zum hl. Altar zurück und stellen die hl. Gaben auf denselben hin. Der Diakon nimmt mit der li. Hand aber den Diskos und hält ihn über den Kelch, mit der re. Hand aber den Schwamm und wischt die auf dem Diskos zurückgebliebenen Teile in den Kelch, indem er Hymnen auf die Auferstehung sagt:

Da wir die Auferstehung Christi gesehen haben, lasset uns den heiligen Herrn, Jesus, den allein Sündlosen anbeten. Wir fallen nieder vor deinem Kreuz, Christus, und besingen und preisen deine Auferstehung; denn du bist unser Gott, außer dir kennen wir nichts anderes, wir nennen deinen Namen. Auf, all ihr Gläubigen, laßt uns niederfallen vor der heiligen Auferstehung Christi. Siehe, durch das Kreuz ist Freude in die ganze Welt gekommen. Lasset uns auf jede Weise den Herrn preisen, lasset uns seine Auferstehung besingen. Indem du das Kreuz um unsertwillen erduldest, hast du den Tod durch den Tod zertreten.

Werde Licht, werde Licht, neues Jerusalem, denn die Herrlichkeit des Herrn geht auf über dir. Tanze nun und jauchze, Sion; freue dich, heilige Gottesgebärrerin, über die Auferstehung deines Kindes.

O großes Pascha und heiligster Christus. O Weisheit und Wort Gottes und Kraft. Gib, daß wahrer noch wir teilhaben an dir am abendlosen Tag deines Reiches.

Der Diakon, die innere Fläche des Diskos sorgsam mit dem Schwamm säubernd, spricht:

Pese, Herra, kalliilla verelläsi tässä muisteltujen synnit pyhiesi esirukouksien tähden.

Pappi siunaten kansaa lausuu:

Pelasta, Jumala, sinun kansasi, ja siunaa sinun perintöäsi.

Sitten hän kääntyy pyhään pöytään päin ja suitsuttaen lausuu kolmesti:

Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitköön sinun kunniasi yli kaiken maan.

Kuoro: Me näimme totisen valkeuden, otimme vastaan taivaallisen Hengen, löysimme totisen uskon, kumarramme jakaantumaton Kolminaisuutta, sillä hän on meidät pelastanut.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, ja panee sen diakonin päin päälle. Diakoni ottaa sen vastaan hartaasti, kääntyy kuninkaan ovella kasvot kansaan päin, ja mitään lausumatta menee uhripöydän eteen, jolle panee pyhän diskoksen. Pappi kumartaa, ottaa pyhän kalkin ja lausuu hiljaa:

Kiitetty olkoon Jumalamme

ja, ylentäen sen kansalle, ääneen: **alati, nyt ja aina ja iankaikisesta iankaikkiseen.**

Pappi vie pyhät lahjat uhripöydälle.

Kuoro: Amen. Täytyköön suomme sinun kiittämisestäsi, Herra, että veisuilla ylistäisimme sinun kunniaasi, kun olet tehnyt meidät otollisiksi tulemaan sinun pyhien, jumalallisten, kuolemattomien ja eläväksi tekevien salaisuuksiesi osallisuuteen. Säilytä meidät sinun pyhydestäsi, että koko päivän oppisimme sinun totuuttasi. Halleluja, halleluja, halleluja.

Diakoni menee pohjoisoven kautta solealle ja lausuu ektenian:

Olkaamme vakaat. Tultuamme osallisiksi jumalallisista, pyhistä, puhtaista, kuolemattomista, taivaallisista, eläväksi tekevästä, peljättävästä Kristuksen salaisuuksista kelmollisesti kiittäkäämme Herraa. Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Anottuamme, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön, antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi suljettuaan antiminssin pitää evankeliumikirjaa pystyssä, ja tekee sillä ristinmerkin antiminssin yli lausuen:

Sillä sinä olet meidän pyhityksemme, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Herr, spüle die Sünden deiner Knechte hinweg, derer hier gedacht worden ist, durch dein heiliges Blut, durch die Fürbitten aller deiner Heiligen.

Der Priester wendet sich zum Volk und segnet es.

Rette, o Gott, dein Volk und segne dein Erbe.

Der Priester beräuchert die Gaben und sagt dreimal:

Erhebe dich über die Himmel, o Gott, über die ganze Erde deine Herrlichkeit.

Chor: Wir haben das wahre Licht gesehen, wir haben den himmlischen Geist empfangen, wir haben den wahren Glauben gefunden, die unteilbare Dreieinigkeit beten wir an.

Nun gibt der Priester den Diskos mit den Decken und dem Stern; der Diakon setzt den Diskos, nachdem er ihn mit Ehrfurcht empfangen und geküßt hat, auf sein Haupt, und geht hinter dem Priester an den hl. Türen vorbei, das Gesicht dem Volk zugewendet, nach der Prothesis, wo er denselben hinstellt. Der Priester verbeugt sich und nimmt den hl. Kelch, macht mit demselben das Zeichen des Kreuzes über dem Antiminsion und spricht leise:

Gepriesen sei unser Gott

und wendet sich zum Volk, stellt sich in die hl. Tür, und ruft mit dem erhobenen hl. Kelch: **allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.**

Und er stellt den hl. Kelch auf den Tisch der Prothesis.

Chor: Amen. Es fülle sich unser Mund mit deinem Lobe, o Herr, damit wir singen mögen deine Herrlichkeit, denn du hast uns gewürdigt teilzunehmen an deinen allheiligen, göttlichen, unsterblichen und lebendig machenden Mysterien, bewahre uns in deiner Heiligkeit den ganzen Tag zu sinnen über deine Gerechtigkeit. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Der Diakon löst sein Orarion, geht zur nördlichen Tür hinaus und spricht:

Aufrecht. Da wir an den heiligen, furchtbaren, unbefleckten, unsterblichen und himmlischen Mysterien teilgenommen haben, lasset uns würdig danken dem Herrn. Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich.

Nachdem wir gebetet haben, daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester legt nun das Antiminsion und Ileton zusammen und macht über demselben mit dem Evangelium das Kreuzeszeichen. Dabei ruft er:

Denn du bist unsere Heiligung, und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Kuoro: Amen.

Pappi: Lähtekäämme pois rauhassa.

Kuoro: Herran nimessä.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee ambonintakaisen rukouksen: Herra, joka siunaat niitä, jotka sinua ylistävät, ja pyhität ne, jotka sinuun turvaavat, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi. Varjele seurakuntasi täyteys, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta. Palkitse jumalallisessa voimassasi heidän kunnioituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka sinuun turvaamme. Lahjoita rauha maailmallesi, seurakunnillesi, papeille, tasavaltamme presidentille, kaikelle esivallalle ja koko kansallesi. Sillä jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, sinulta, valkeuksien Isältä, ja me kunniaa, kiitosta ja palvelusta edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen. Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. (3)

Papin lukiessa ambonintakaista rukousta diakoni seisoo kumarretuin päin koko rukouksen ajan Kristuksen kuvan edessä solealla pitäen kädessään oraria.

Pappi luettuaan rukouksen menee pyhän oven kautta alttariin, ja lukee uhripyöydän edessä seuraavan, pyhiä lahjoja loppuun nautittaessa luettavan rukouksen:

Kristus, Jumalamme, joka itse olet lain ja profeettain täyttymys, ja joka täytit kaiken Isäsi määräyksen, täytä riemulla ja ilolla meidän sydämemme alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Pappi siunaten kansaa lausuu: Herran siunaus tulkoon teille hänen armostaan ja ihmisrakkaudesta alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Kunnia olkoon sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia sinulle.

Kuoro: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Chor: Amen.

Priester: Lasset uns gehen in Frieden.

Chor: Im Namen des Herrn.

Diakon: Lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Der Priester hinter dem Ambon: Der du segnest, die dich segnen, und heiligst, die auf dich vertrauen, Herr, rette dein Volk und segne dein Erbe. Beschütze die Fülle deiner Kirche, Heilige alle, die die Zierde deines Hauses lieben. Verherrliche sie dafür durch deine göttliche Macht und verlaß uns nicht, da wir auf dich hoffen. Schenke Frieden deiner Welt, deinen Kirchen, deinen Priestern, den uns Regierenden und uns Beschützenden und deinem ganzen Volk. Denn jede gute Gabe und jedes vollkommene Geschenk kommt von oben und steigt herab von dir, dem Vater der Lichter, und zu dir senden wir empor Ruhm und Dank und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen. Der Namen des Herrn ist gesegnet von jetzt an bis in Ewigkeit. (3)

Der Diakon stellt sich vor die Ikone des Christus.

Der Priester geht nun zur Prothesis und spricht leise:

Der du selbst die Fülle des Gesetzes und der Propheten bist, Christus, unser Gott, der du die ganze Heilsordnung des Vaters erfüllt hast, erfülle mit Freude und Heiterkeit unsere Herzen, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Priester: Der Segen des Herrn und sein Erbarmen komme auf euch, durch seine göttliche Gnade und Menschenliebe, allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Ehre sei dir, Christus, Gott, unsere Hoffnung, Ehre sei dir.

Chor: Ehre sei dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen. Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich. Segne.

Pappi:

LOPPUSIUNAUS

Kuoro: Meidän isällemme pyhimmälle ekumeeniselle patriarkalle Bartholomeokselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Karjalan ja koko Suomen arkkipiispalle Leolle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Helsingin metropoliitalle Ambrosiukselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Oulun metropoliitalle Panteleimonille, ja korkeasti siunatulle Joensuun piispalle Arsenille, tämän pyhän temppelin veljille ja kaikille seurakuntamme jäsenille sekä kaikille oikeauskoisille kristityille anna, Herra, pitkä ikä ja varjele heitä.

Priester:

DER SCHLUSSEGEN

Chor: Rette, Herr, und erbarme dich unseres heiligen Vaters, des ökumenischen Patriarchen Bartholomeus, unseres hochgeweihten Erzbischofs von Karelien und ganz Finnland Leo, unseres hochgeweihten Metropoliten Ambrosius von Helsinki, unseres hochgeweihten Metropoliten Panteleimon von Oulu, unseres geweihten Bischofs Arseni von Joensuu, und aller rechthgläubigen Christen. Herr, erhalte sie auf viele Jahre.

